

"Maataistelukoneet" näyttävästi mukana Salpavaelluksella

Kesäkuun viimeisenä sunnuntaina Miehikkälän Salpalinja-museon mäelle päättynyt 16. Salpavaellus sai liikkeelle ensimmäistä kertaa myös "maataistelukoneita". Kaakonkulman reserviläisten järjestämälle vaellukselle nimittäin osallistui viisitoista Lennuksen avotraktorikubin jäsentä kulkupeleinhän vanhat, 1950–1960-lukukujen maataloustraktorit.

– Alun pitäen vaellukselle ilmoittautuneita oli kuusitoista. Yksi poika joutui kuitenkin perumaan lähtemisensä vaikka intoa täynnä olikin, kun hänelle sattui samaksi viikonlopuksi omat rippijuhlat, kertoi Savitaipaleen, Lemin ja Luumäen alueella toimivaa klubia luotsaava Eero Kaasalainen.

Traktorimies osallistui vaellukselle omalla vuosimallin -58 Fordson Majorilla. Se ei ole klubilaisten traktoreista likikään vanhin, mutta omalla tavallaan ainutlaatuinen.

– Traktoreiden rekisteröintipakko tuli Suomeen vuonna 1958, ja tämä on ensimmäinen Kymen läänissä rekisteröity traktori. Oma arvonsa se on silläkin, kehaisi Kaasalainen rekisterikilpeä 1-R osoittaen.

Henki on aina hyvä

Salpavaellukselle Kaasalainen antoi myönteistä palautetta, vaikka säät eivät tällä kertaa vaeltajia suosineet.

– Ei vesisade mitään haitannut. Olisi saanut sataa vaikka lunta, niin silloinkin olisi ketjujen kanssa pärjätty, hän vitsaili.

Vaelluksen kohokohtina Kaasalainen piti päätösparaatin lisäksi Lusikkovuoren luolassa järjestettyä kenttähartautta sekä tilaisuutta tutustua muutama vuosi sitten Miehikkälään kotiutuneeseen Pioneerimuseoon.

Salpavaelluksen antia kiitteli myös päätöstilaisuudessa vaeltajan puheen pitänyt Kari Selén.

– Täällä vallitsee salpaveljeys eli kerta toisensa jälkeen henki vaelluksella on erinomainen. Tällä kertaa olemme Salpalinjaan liittyvän historian lisäksi saaneet viikonloppuun aikana kuulla kesän äänien kirjon eli lintujen laulua, sateen ropinaa ja Zetorin säksätystä, sanaili kahdeksatta kertaa Salpavaellukselle osallistunut Selén.

Salpalinjan kohtalosta hän sanoi kuitenkin olevansa huolissaan.

– Siitä olen murheellinen, että maastossa Salpalinja rapistuu ja kasvaa umpeen. Missään ei ole edes näytteeksi raivattu avoimeksi yhtään ampuma-alaa. Kyllä valtio saisi pitää parempaa huolta yh-

Kesäkuun viimeisenä sunnuntaina Miehikkälän Salpalinja-museon mäelle päättynyt 16. Salpavaellus sai liikkeelle ensimmäistä kertaa myös "maataistelukoneita". Kaakonkulman reserviläisten järjestämälle vaellukselle nimittäin osallistui 15 Lennuksen avotraktorikubin jäsentä kulkupeleinhän vanhat, 1950–1960-lukukujen maataloustraktorit. Näyttävä traktorien rivistö kiipesi päätösparaatissa Miehikkälän Salpalinja-museon mäelle klubia luotsaavan Eero Kaasalaisen johdolla.

destä Suomen 1900-luvun historian tärkeimpiin kuuluvista muistomerkeistä, penäsi Selén.

Ehkä sitten ensi vuonna

Kymenlaakson aluetoimiston ter-

vehdyksen tilaisuuteen tuonut everstiluutnantti Heikki Hokkanen puolestaan harmitteli sitä, että viikonloppuun vaellus jäi häneltä kokematta.

– Lauantaina juoksin Mikkelissä maratonin ja kyllä siinä juostessa kävi mielessä, että voisi sitä sillä

hetkellä olla vaikka moottoripyörän selässä Salpavaelluksella. Mutta ehkä sitten ensi vuonna.

Muiden puhujien tavoin Hokkanen kiitteli vaelluksen järjestäjiä veteraanien ja salparakentajien perinnön vaalimisesta. Samalla hän kuitenkin muistutti, että Salpalinja

säilytti sotilaallisen merkityksensä pitkään sotien jälkeenkin.

– Salpalinjalla oli sotilaallista merkitystä aina 1970-luvulle saakka, jolloin meillä luovuttiin linjapuolustuksesta.

Sinibareteilta tukea

Rauhanturvaajaliiton puheenvuoron käyttänyt puheenjohtaja Heikki Holma vakuutti sinibarettien tukevan kaakonkulmalaisten reserviläisjärjestöjen työtä vastakin.

– Vuosi sitten Salpavaellus oli ensimmäistä kertaa yksi Rauhanturvaajaliiton toimintasuunnitelmaan sisällytetty tapahtuma, ja samalla tavalla haluamme olla tukemassa vaelluksen järjestämistä vastaisuudessaakin, lupasi Holma.

Rauhanturvaajaliiton tukea Salpavaellukselle osoitti myös Salpalinja-museon mäellä vaelluksen päätöstilaisuudessa musisoitnut Fatterit-soittokunta.

– Se on maailman ainoa rauhanturvaajien soittokunta. Kokoonpano on teidän käytettävissänne myös tulevilla vaelluksilla, jatkoi Holma.

Myönteisesti tapahtumaa kommentoi myös ensimmäistä kertaa Salpavaellukselle osallistunut Kymenlaakson Reserviupseeripiirin puheenjohtaja Pasi Laari.

– Hieno homma. Reserviläispiirit voisivat varmasti antaa entistä suuremman panoksen sille, että tämä maanpuolustustapahtuma eläisi ja voisi hyvin myös jatkossa.

Huomionosoituksia

Vaelluksen suojelijana toimineelle Kymenlaakson aluetoimistolle vaelluksen johtaja Risto Sivula luovutti muistoksi Salpalinja-aiheisen taulun. Aluetoimiston puolesta sen otti vastaan everstiluutnantti Heikki Hokkanen.

Salpalinja-tilauhin muistettiin myös vuosien mittaan merkittävän päivätyön vaellusjärjestelyissä tehneitä Antero Sarvilahtea ja Olli Hurttaa sekä uskollista Salpapolkujen kävijää Kari Selénia.

Tilaisuutta käytti hyväkseen myös Rauhanturvaajaliitto huomioimalla ansioituneita sinibaretteja. Rauhanturvaajille vuonna 1988 myönnetyin Nobelin rauhanpalkinnon muistoristin saivat sunnuntaina rintapieleensä Terho Ahonen, Juha Vaher ja Markku Liimatainen. Vapaaehtoisen maanpuolustustyön hopeisella ansiomerkillä Rauhanturvaajaliitto muisti Keijo Kouvosta.

PÄÄKIRJOITUKSET

Elvytetään KSUE?

Koska reservin aliupseerien urheilutoiminta käsittää jokseenkin samat lajit kuin upseerienkin ja koska myös vakinaisen väen päällystön kilpailu- ja harrastuspiiriin kuuluu useita näistä lajeista, on Kymenlaaksossa perustettu vuonna 1967 erityinen urheilun yhteistoimintaelin, Kymenlaakson Sotilasurheilun yhteistoimintaelin (KSUE). Se laati kilpailukalenterin seuraavaa kilpailukautta varten, laati ja piti ajan tasalla kilpailujen säännöt ja ohjeet.

KSUE:n toiminta suunnitellussa muodossa on vuosien saatossa kuitenkin hiipunut.

Nykyisin järjestökenttä maanpuolustuksen saralla on huomattavan monisäikeinen verrattuna vuo-

teen 1967, jolloin KSUE perustettiin. Toimijoita Kymenlaakson alueella ovat reserviläispiirit, joukko-osastot (4 kpl), MPK, aluetoimisto, maakuntakomppaniat ja kiltapiiri.

Olisiko nyt oikea aika elvyttää KSUE ”henkiin” ja laajemmalla kokoonpanolla? Toimialoina voisi esimerkiksi olla testaus, testit, puolustusvoimien sotilaskilpailut, piirien kilpailut ja kenties myös uudet alat, SRA ja milcomp-tyyppiset. Uusimuotoinen KSUE koordinoisi myös ampumakilpailut Kymenlaakson alueella.

Uudistetussa KSUE:ssa voisi olla edustus esimerkiksi Kymenlaakson Aluetoimistosta, ISLE:stä, MPK:sta, molemmista reserviläispiireistä, joukko-osastoista liikun-

takasvatusupseerit sekä kiltapiiriin edustaja.

Reserviupseeriliiton ampumamestaruuskilpailut pidettiin lennoston radalla Pirkkalassa 22.–23. elokuuta. Kilpailussa Kymenlaakson ampujat menestyivät erinomaisesti.

Luutnantti Antti Puhakka voitti pienoiskiväärin 3x20 laukauksen kilpailun sekä kenttäammunnan 10+10 laukauksen kilpailun (uusi ennätys). Sarjassa H50 luutnantti Kalle Kangas voitti pistoolipika-ammunnan 3x20 laukauksen kilpailun.

Näiden henkilökohtaisten mestaruuksien lisäksi kymenlaaksolaiset ampujat saivat useita palkintosijoja eri sarjoissa. Joukkuekilpailuissa voitot Kymenlaaksoon tulivat

sarja H:n isopistoolissa, reserviläiskiväärin 3x6 laukauksen kilpailussa sekä kenttäammunnan 10+10 laukauksen kisassa.

Parhaimmat kiitokset kaikille mukana olleille ampujille. Ampumamestaruuskilpailujen tulokset ovat näppärimmin luettavissa Tampereen Reserviupseerikerhon kotisivuilta.

Ensi vuonna Reserviupseeriliiton ampumakilpailut pidetään Valkealan Tyrrissä 21.–22. elokuuta 2010.

Kuulasta syksyä!

Pasi Laari
yliluutnantti
Kymenlaakson
Reserviupseeripiirin
puheenjohtaja

Imagon kohottamisesta

No, niin. Kesä on taas loppuillaan ja syksy aluillaan, noin kalenterin mukaan ainakin. Ensimmäiset palaverit on vietetty menneitä muistellessa ja tulevia miettiessä. Menneen kesän tapahtumista mainittakoon ainakin Korian Erämessut ja Haminan Horse Show, joiden järjestelyissä reserviläiset olivat vahvasti edustettuina. Millään muotoa tietenkään vähättelemättä niitä lukuisia ampumakilpailuja, iltamia ja muita kinkereitä, joita kesän aikaan on järjestetty. Mikään näistä ei olisi toteutunut ilman lukuisten vapaaehtoisten talkoolaisten työpanosta, ja, ettei pääse unohtumaan, kiitos ja kummarrus teille kaikille.

Tulipa tuossa erään palaverin yhteydessä esille sellainenkin asia kuin reserviläisten imagon kohottaminen. Niinpä niin. Olen tuota usein pohtinutkin, että mikähän se mahtaa ylläpitää tänä päivänä olla. Useammin kuin kerran olen joutunut vastamaan kysymykseen, että mitä ne reserviläiset ovat ja mitä ne tekevät? Saat-

taisi jopa luulla, että kanssaihmisillä ei ole meistä mielikuvaa laisinkaan. Siinä mielessä siis imagon kohottaminen on paikallaan, kun sellaisen ensin luomme.

Nykyinen reserviläistoiminta sai alkunsa 50-luvun alkuvuosina, kun maamme epävarmoista oloista huolestuneet aliupseerit perustivat yhdistyksiä, joiden tarkoituksena oli ylläpitää reserviläisten sotilaallisia taitoja sekä fyysistä kuntoa. Suoranaista sotilaallista koulutusta ei saanut antaa kuin puolustusvoimien toimesta, mutta sotilasurheilukilpailut ajoivat saman asian. Kilpailuja vartenhan tarvitsee aina harjoitella. Ahkerasti radoilla liikkuneet reserviläiset loivat tuolloin mielikuvan eläkkeellä lämmittelevistä kapiaisista, mikä lienee ollut niihin oloihin sopiva imago.

Vuosikymmenten saatossa, toiminnan järjestäytyessä ja jäsenmäärän kasvaessa kehittyi myös toiminta, ja mukaan tulivat erilaiset sotilaalliset partiotaitokilpailut. 60–70-luvun poliittisen ilmapiirin vallitessa näitä nimitettiin urheiluseminaa-

reiksi. Liekö sitten näitä peruja ensimmäinen oma mielikuvani reserviläisistä, kun muistan heitä, tai siis meitä, kutsutun puolisositilaalliseksi partiopojiksi.

90-luvulla laki vapaaehtoisista kertausharjoituksista antoi reserviläisyhdistyksille mahdollisuuden sotilaallisen koulutuksen järjestämiseen. Monenlaisia harjoituksia järjestettiin, usein saattoi olla enemmän touhua kuin ajatusta. Tuolloin tuli ansaittua liikanimi wannabe-kapinainen. Maine se on sellainenkin. Joku on joskus sanonut, että huonoa julkisuutta ei olekaan.

Tänä päivänä vapaaehtoisista kertausharjoituksista vastaavat MPKY sekä lisäksi omalla tahollaan maakuntajoukot, jotka antavat mukaan hakeutuville ammattimaista koulutusta.

Sotilaallinen koulutus on siis saatu ulkoistettua ja samoin tuntuu olevan laita urheilutoiminnan, joka osoittaa hiipumisen merkkejä. Harrastajille on tänä päivänä tarjontaa jo niin paljon, ettei joka paikkaan ehdi. Vaellustoiminta ja ammunta

eri lajeissaan ovat vielä voimissaan. Erityisesti sovellettu reserviläisammunta tuntuu tällä hetkellä vetävän uutta innostunutta väkeä mukaansa. Hyvä niin.

Unohdin jo tuossa jossain kohtaa villakoiran ytimen, eli mitähän tässä yhteenvetona sitten voisi reserviläistoiminnasta yhdistystasolla sanoa. Mikä mahtaa olla tämänhetkinen toiminnankuvaus, jonka pohjalta mielikuvaa pitäisi luoda. Perinteitä ylläpitävä, maanpuolustus-toiminnasta kiinnostuneille konsultointiapua tarjoava järjestö?

Mietitäänpä tuota ja tulkaapa Jaalaan 23. lokakuuta piirin syyskokoukseen kertomaan mielipiteitänne. Tuskin tarvitsee muistuttaa, että syyskokous on kaikille jäsenille avoin.

Tavataan Jaalassa!

Aki Heikkilä
Kymenlaakson
Reserviläispiirin
puheenjohtaja
aki-heikkila@pp.inet.fi

Ylennettyjä juhlittiin

Puolustusvoimain lippujuhlapäivänä 4. kesäkuuta ylennyksen saaneita juhlittiin illalla Haminan Raatihuoneella. Vieraita oli vastaan otamassa Kymenlaakson Alueoimiston päällikkö everstiluutnantti Heikki Hokkanen vaimoineen. Tilaisuuden avasi ja ylennetyt ja kutsuvieraat toivotti tervetulleiksi komentajakapteeni Reijo Kinunen, joka kertoi samalla illan ohjelmasta.

Kapteeni Juhani Leinosen johtamana kuultiin Haminan Soittokun-

nan esittämä Asemies-marssi. Muusikkiesityksen jälkeen everstiluutnantti Heikki Hokkanen kertoi Kymenlaakson Alueoimiston toiminnasta muun muassa sen, että kertausharjoituskäskytyksiä on toimiston puolitoistavuotisen toiminnan aikana lähetetty lähes 15 000, mikä on 25 prosenttia koko Suomen valtakunnan määrästä. Se antoi aiheen kohottaa maljan Alueoimiston toiminnalle.

Everstiluutnantti Hokkanen lu-
ki upseereiksi ja vääpeleiksi ylen-

RUK:n kurssin 234 oppilaskunnan kuoro esitti tilaisuudessa Suomen laulun ja Finlandian.

Puolustusvoimain lippujuhlapäivänä 4. kesäkuuta ylennyksen saaneita juhlittiin illalla Haminan Raatihuoneella

nettyjen nimet, jonka jälkeen Porilaisten marssi kajahti komeasti. Mainittakoon, että tilaisuudessa Haminan kaupunginjohtaja Hannu Muhonen sai ylennyksen vääpeliksi.

Pyhtään RU-kerhon yliluutnantti Eero Heiskanen palkittiin RUL:n kultaisella ansiomitalilla, joka on

Kymenlaakson piirissä järjestyksessään 255. Haminan kaupunki sai yhteistoiminnasta everstiluutnantti Heikki Hokkaselta Alueoimiston kultaisen plakaatin, jonka ottivat vastaan valtuuston puheenjohtaja Kalervo Tulokas ja kaupunginjohtaja Hannu Muhonen.

RUK:n kurssin 234 oppilaskun-

nan kuoro esitti Suomen laulun ja Finlandian, jonka jälkeen aloitettiin yleinen keskustelu ja kuulumisten vaihto sekä buffet-tarjoilusta nauttiminen. Pöydän antimista vastasi tyylikkääseen tapaansa Haminan Sotilaskotiyhdistys.

Paavo Mikkonen

Reservin ylennykset Kymenlaaksossa

Tasavallan presidentti on ylentänyt Puolustusvoimain lippujuhlan päivänä 4. kesäkuuta yhteensä 1232 reservi-upseeria ja erikoisupseeria. Everstiluutnantiksi on ylennetty viisi, majuriksi 78, komentajakapteeniksi neljä, lääkintämajuriksi yksi, lääkintäkomentajakapteeniksi yksi, kapteeniksi 166, kapteeniluutnantiksi kahdeksan, insinöörikapteeniksi yksi, lääkintäkaptieniksi neljä, yliluutnantiksi 337, merivoimien yliluutnantiksi 19, insinööriyliluutnantiksi kolme, lääkintäyliluutnantiksi neljä, luutnantiksi 495, merivoimien luutnantiksi 52, lääkintäluutnantiksi 11 ja merivoimien lääkintäluutnantiksi yksi ja vänrikiksi yksi.

Kymenlaaksossa ylennyksen saivat seuraavat 36 reservin upseeria:

Majuriksi:

Frantsi Ari Juhani Kouvola
Harjama Ilpo Tapio Hamina
Helenius Arto Olavi Hamina
Rikkola Erkki Aimo Olavi Virolahti
Yli-Kankahila Antti Tapani Kouvola

Kapteeniksi:

Huostila Hannu Heikki Kotka
Kuitunen Pekka Johannes Kotka
Laitinen Jukka Antero Kouvola
Laurinantti Jyri Kouvola
Lehtinen Antti-Jaakko Sakari Hamina
Myyntti Jari Henrik Kouvola
Pirainen Erkki Kalevi Kouvola
Poikela Eero Tapio Kouvola
Roimola Veikko Juhani Miehikkälä
Ursin Jari Tapio Kouvola
Vettenranta Risto Juhani Hamina
Yliluutnantiksi:
Grön Mikko Julius Kotka
Kuokka Heikki Ilmari Kotka
Kyrkkö, Matti Tero Juhani Iitti

Kärkkäinen Mika Juhani Kotka
Leppäkoski Tommi Antero Kouvola
Nylund Jari Juhani Kotka
Penttilä Antti Tapio Kouvola
Perilä Veli Matti Kouvola
Pöntinen Ari Tapani Kouvola

Luutnantiksi:

Jyrinki Pasi Juhani Kouvola
Kirtola Joni Markus Kouvola
Lempinen Mika Petteri Kouvola
Lundsten Jouni Juhani Kouvola
Palmu Mika Tapani Kotka
Tiitta Juha Pekka Hamina
Tolmunen Petri Tapio Pyhtää
Vilki Henri Kristian Kotka
YLönen Anssi Sakari Kouvola
Luutnantiksi (Merivoimat):
Pajari Seppo Ilmari Kotka

Vänrikiksi:

Vihavainen Eero Juhani Kotka

Lisäksi ylennyksen reservissä saivat seuraavat puolustushallinnossa palvelevat henkilöt:

Majuriksi:

Aurén Vesa Matti KarPr

Kapteeniluutnantiksi:

Viinikainen Markku Sakari RUK

Luutnantiksi:

Hakkarainen Petri Henri Johannes KarPr
Hietakallio Immo Jaakko Johannes KarPr
Markku Jarno Anssi Kristian KarPr
Paavola Henri Hannu Mikael KarPr
Toivola Jari-Pekka Valtteri KarPr

Ylennetyt aliupseerit

Sotilasläänin komentaja kenraalimajuri Jukka Pennanen on ylentänyt seuraavat reservin aliupseeristoon ja miehistöön

kuuluvat kymenlaaksolaiset:

Vääpeliksi:

Brinkas Bengt Torvald Kotka
Muhonen Hannu Tapio Hamina
Nieminen Jukka Pekka Kouvola
Sailio Pekka Olavi Kouvola
Summanen Veli Juha Kotka
Ylikersantiksi:
Alvari Juha Sakari Pyhtää
Hukkanen Pasi Martti Antero Kouvola
Kangas Antti-Pekka Olavi Kotka
Klaavu Ari Aulis Kotka
Koskelainen Mika Tapani Hamina
Luukkonen Marko Sakari Kouvola
Neuvonen Jussi Tapio Kotka
Nurkka Jani Aleksis Kouvola
Ollanketo Jari Pekka Kotka
Penttilä Arto Kalevi Hamina
Villikka Kimmo Ensio Kouvola

Kersantiksi:

Grönroos Jari Ville Kouvola
Hiltunen Markku Hannu Tapio Hamina
Holopainen Saku Tuomas Hamina
Ikäläinen Pepe Toivo Ilmari Kouvola
Jokivuori Jarkko Johannes Kouvola
Kettunen Auvo Kimmo Juhani Kotka
Kiuttu Mika Niilo Johannes Kotka
Kuhlman Aku-Santeri Kouvola
Kuhmola Marko Kari Tapio Kouvola
Laulainen Timo Tapani Hamina
Nygård Niklas Edvard Pyhtää
Palovaara Jukka Sakari Kotka
Palviainen Marko Mikael Kotka
Poittinen Jukka Kotka
Suur-Nuuja Sami Janne Kouvola
Terävä Heikki Antero Kotka,
enäläinen Miika Kristian Kotka
Laakso Juha Kalervo Kotka
Puska Jarkko Juhana Aleksis Kotka
Alikersantiksi:
Aatola Markus Kristian Kotka
Eerola Veli-Matti Kotka

Erka Leo Jari Juhani Kotka
Halonen Jarkko Petteri Henrik Pyhtää
Heijari Mika Petri Kouvola
Hinkkuri Mika Tapani Kouvola
Huttunen Matti Johannes Kotka
Häkkinen Anssi Kristian Pyhtää
Jauhiainen Jarno Antero Kotka
Kitunen Ari Antero Kouvola
Koponen Juha-Pekka Kouvola
Koskinen Henrik Mikko Olavi Kotka
Kääriäinen Kimmo Mikael Kotka
Lattu Tomi Juhani Kotka
Leisti Jari Pekka Juhani Kotka
Marttila Tero Tapani Kouvola
Mertanen Timo Tapani Kotka
Nurminen Jari Juhani Kouvola
Närvänen Esa Matti Kouvola
Pakkanen Antti Petteri Kouvola
Pakkanen Risto Sakari Hamina
Partanen Jarmo Juhani Kouvola
Penttilä Jyrki Tapani Hamina
Pohjolainen Jari Pekka Kouvola
Pousi Marko Kalervo Hamina
Putkonen Janne Paavo Juhani Kouvola
Rintelä Pekka Tapani Virolahti
Rytkö Petri Samuel Hamina
Sorvo Hannu Juhani Kouvola
Tulikki Janne Juhani Hamina
Vakkari Juha Pekka Kouvola

Korpraaliksi:

Koivumäki Sami Juhani Kouvola
Laakso Olli-Tapio Pyhtää
Mattinen Mikko Petteri Kotka
Mäkelin Raimo Tapio Kouvola
Nyman Perttu Sakari Kouvola
Paananen Harri Allan Uolevi Kouvola
Pahkala Jari Petteri Kouvola
Pakkanen Janne Sakari Virolahti
Rautamaa Heikki Johannes Hamina
Ruippo Jarmo Tapio Kouvola
Tuomainen Juha Samu Tapio Iitti
Uutela Mikko Heikki Sakari Kouvola
Väisänen Kimmo Henrik Kouvola

■ MAANPUOLUSTUSNAISET

Mitä myö tehhää?

Elokuun 14. päivänä Karjalan Prikaatissa vannoi reilut 1700 alokasta sotilasvalan. Sain olla todistamassa tuota juhlavaa tilaisuutta, joka kokonaisuudessaan oli mieleenpainuva. Jokainen läsnäolija varmaan mietti mielessään vastausta kenttärovas-tin puheessa toistuneeseen kysymykseen – mitä myö täällä tehhää?

Tuo kysymys jäi mieleeni ja olen etsinyt vastausta peilaten sitä omaan tehtävääni yhdistyksen ja piirin puheenjohtajana sekä maanpuolustusnaisen näkökulmasta. Sotilasvalasta löytyy monta kohtaa, joihin on helppo yhtyä: ”Tahdon palvella maatani rehellisesti sekä parhaan kykyni mukaan etsiä ja edistää sen hyötyä ja parasta.” Tiedon ja taidon lisääminen sekä kouluttautuminen esimerkiksi arjen turvallisuuteen ovat kansalaisten parhaaksi, ja se on hyödyksi.

Komentaja sivusi puheessaan sotilasvalan lausetta: ”Joukkoa, johon kuulun, sekä paikkaani siinä en jätä missään tilanteessa, vaan niin kauan kuin minussa voimia on,

suoritan saamani tehtävän loppuun.” Asepalveluksen keskeyttäneitä on joka saapumiserässä ja niin on keskeyttäjiä harastustoiminnassakin. Mitä parempi henki joukkueessa on ja mitä mielekkäämpää tekemistä ja yhteen hiileen puhaltamista löytyy, niin joukkoa ei jätetä.

Vapaaehtoiseen asepalvelukseen Karjalan Prikaatiin astuu vuosittain noin 30 naista. Keskusteluissa on tullut esille muun muassa se, etteivät kaikki naiset tiedä miten hakeutua asepalvelukseen, kun kutsua naisille ei tule samanlaisena kuin miehille. Pitäisikö jokaiselle suomalaiselle nuorelle, miehelle ja naiselle, lähettää kirje kutsuntoihin?

Tiedon lähteitä on monia ja nykynuorelle netti varmaan se tavallisin reitti. Tietoa maanpuolustusnaisen olemassaolosta ja toiminnasta löytyy myös netistä, mutta Maanpuolustusnaisten Liitto ry:n yhdistykset käyvät viemässä tietoa varuskunnissa paikan päällä kotiuttamistilanteissa ja palkitsemassa hyvin suoriutuneita vapaaehtoisen asepalveluksen suoritta-

neita naisia.

Kymenlaakson Maanpuolustusnaisten liiton yhdistyksistä Hamina ja Karhula ovat toimineet ansiokkaasti jo yli 50 vuotta. Lokakuussa Kouvolan RUN ry juhlii 50-vuotista taivalta MNL:n syyskokouksen yhteydessä. Perustajajäseniä on mukana vuosikymmeniä toimineissa yhdistyksissä, mikä kuvastaa mielestäni sitoutumista toimintaan. Perustajajäsenet ovat jo kunniajäseniä yhdistyksissä ja välittävät nuoremmille historiatietoa naisten toiminnasta. Toiminta on ollut monipuolistaa, ja alkuun moni yhdistys toimi miesten rinnalla ennen kuin naiset perustivat omat yhdistykset.

Syystoimintakausi on käynnistynyt jo monissa yhdistyksissä. Parhaiten tietoa toiminnasta antavat yhdistysten hallitusten jäsenet. Toimintaa ja kursseja löytyy omalta alueelta, naapurista ja valtakunnan tasolta. MPKY:n sivuilta tai Naisen Valmiusliiton sivuilta löytyy tarkempia tietoa kurssien ohjelmista ja ilmoit-

tautumisista.

Sotilasvalan viimeisen lauseen velvoite esimiehelle on myös puhutteleva: ”Jos minut asetetaan esimiesasemaan, tahdon olla alaisiani kohtaan oikeudenmukainen, pitää huolta heidän hyvinvoinnistaan, hankkia tietoja heidän toiveistaan, olla heidän neuvonantajanaan ja ohjaajanaan sekä omasta puolestani pyrkiä olemaan heille hyvässä ja kannustavana esimerkkinä. Kaiken tämän minä tahdon kunniani ja omantuntoni mukaan täyttää.”

Siinä sitä tul vastausta kysymyksee ja myöhä tehhää paljokii, mutta vielä haluan kuulla toiveenne, miten edistämme yhteistyötä ja yhdistystoimintaamme.

Toivon yhdistyksille voimia syksyyn, ja tervetuloa Kouvolaan liiton syyskokoukseen.

Marja-Terttu Nuorivuori
MNL:n Kymenlaakson piirin
puheenjohtaja

■ TOIMINNANJOHTAJALTA

Sadonkorjuun aikaan

Tervehdys piirin toimiston pöydän ääreltä. Alkaa kesä olla takana ja virittäytyminen yhteisten intressien äärelle on jälleen polkaistava käyntiin. Upseeripiirin syksyn piirihallituksen kokous jo olikin Keltakankaan ABC:llä, ja reserviläispiirin laajennettu työ- ja talousvaliokunta pohti yhteisiä asioita myös.

Kuulosteltuani tunnelmia piirimme luottamushenkilöiden keskuudessa uskon, että tulemme jatkossakin pitämään useimmat kokoukset edelleen Keltakankaalla. Se on suhteellisen keskeinen paikka ajatellen koko Kymenlaaksoa. Pienemmille, noin kymmenen hengen kokouksille taas hyvät tilat löytyvät piirin toimistosta. Kustannustehokkuutta ajatellen nämä ratkaisut ovat varmasti hyviä.

Piirin toimisto on edelleen jäsenistön käytössä kokouspaikkana, joten mahdollisia varauksia voi tehdä allekirjoittaneelle.

Sähköinen kuntokortti on uusinta uutta edelleen. Muis-takaa arvoisat piirimme jäsenet aktivoida se käyttöönne. Sen avulla on helppoa kirjata ja seurata omaa liikunnanharastuneisuuttaan.

Syksyn ohjelmassa on totutusti tulevan vuoden toiminnan suunnittelua ja siihen, hyvät Kymenlaakson soturit, toivon teiltä aloitteita ja ideoita yhdistysten puheenjohtajille ja muille luottamushenkilöille, että toimintamme olisi mahdollisimman monipuolista sekä mahdollisimman suurta osaa jäsenistöstämme palvelevaa ja mielekäästä. Tänä kuluvana syksynä starttaa jälleen odotetut MPKY:n Kymijokiharjoitus ja upseeripiirin YT-päivä KarPr:ssa, ja piirien puitteissa edessä ovat tietenkin perinteiset piirien syyskokoukset.

Hyvää ja toiminnallista alkavaa syksyä kaikille piirin toimistolta!

Jari Suni
toiminnanjohtaja

■ KOLUMNI

Reserviupseerikoulu tarjoaa ainutlaatuisia haasteita

Haminan ympäröiltä ammennettua johtamistietoa ja -taitoa hyödynnetään joka päivä ympäri Suomea. Reserviupseerikoulu on kouluttanut jo vuodesta 1920 alkaen yli 165 000 johtajaa.

Keskitetyn johtajakoulutuksen yhtenä ainutlaatuisena ilmentymänä Haminassa koetaan kurssien sisällä vuodesta toiseen muodostuva RUK-henki. Yhteen hiileen puhaltaminen, samat kunniakkaat tavoitteet ja ennen kaikkea yhteiset, joskus raskaitakin tuntuvat kokemukset yhdistävät. RUK:n Oppilaskunta ja Oppilaskunnan Kannatusyhdistys ry ovat tukemassa Puolustusvoimien, yhteiskunnan ja jokaisen henkilökoh-taisten tavoitteiden saavuttamista.

Johtajakoulutus RUK:ssa on tunnetusti vaativaa ja yhteiskunnassa korkealle arvostettua. Syväjohtamisen mallin, aselajiopin ja taktiikan siemenet iskostetaan oppilaiden päähän lyhyenä ajanjaksona, joka kattoi vain 14 viikkoa elämästäme.

14 viikkoa, ja perustiedot reservin upseerin oppimäärästä on saavutettu. Kuulostaa vähältä, mutta ei vähättelevältä: suomalainen reserviupseeri on tarkoin valikoitunutta joukkoa – vain noin seitsemän prosenttia saapumiserästä valikoituu koulutukseen. Ja onhan ennen upseerilennystä sodanajan tehtäviin ja johtamiseen harjaannuttava kokelaskausikin.

Taakse jääneet harjoituspäivät olivat mielestämme kurssin hienoimpia hetkiä niin upseerioppilaina kuin sittemmin kouluttajakokelaanakin. Yhteistoiminta ja omat vastuulliset johtajasuoritukset vaikeissa olosuhteissa antoivat meille sisua ja nöyryyttä kasvaa oman joukkomme ammattitaitoisiksi ja esimerkillisiksi johtajiksi. Myös luja maanpuolustustahto ja kurinalainen asenne antavat hyvän lähtökohdan uusien asioiden omaksumiselle.

RUK ei kuitenkaan ole vain ankaraa opiskelua ja maastoharjoituksia. Myös oppilaskunnan tarjoamat haasteet ovat ainutlaatuisia. Toiminta ei eroa muiden varuskuntien varusmiestoimikunnista vain siksi, että nyt toimistoissa ja tapahtumien järjestelyissä ahertavat upseerioppilaat, vaan lähes kaikki tapahtuu vapaa-ajalla. Perinteiksi muodostuneet tapahtumat kuten Isoympyräviesti ja Kannaksen matka ovat paitsi koulutuksen ohella tapahtuvalta järjestelyiltään erityisen vaativia, myös koko koulua yhdistäviä.

Mikään ei voita kurssijuhlaa, Pahkajärven viimeisen illan spehtaakkelimasta tulimyrskyä tai sitä hetkeä, jolloin viimeisillä voimillaan raahautui maaliin Kirkkojärven marssin päätteeksi. Erityisesti maastossa saimme kuitenkin kokea, miltä tuntuu työskennellä yhteisten tavoitteiden eteen ja ymmärtää se tosiasia, että koulutuksemme päämäärä on pystyä johtamaan toimintakykyistä sodanajan joukkoa.

Voittamamme haasteet saavat meidät muistamaan kurssimme aina. Se palauttaa meidät Haminaan vielä reservissäkin, eikä irtaannu edes käskystä.

Tommi Tenkanen
Reservin vänrikki
Antti Pakkanen
Reservin vänrikki

Kirjoittajat ovat viime kesänä RU-kurssilta 233 – Halla kotiutuneita miehikkäläläisiä reservin vänrikkejä. Tenkanen palveli koko varusmiesaikansa RUK:ssa. Pakkanen aloitti Porin Prikaatin Kansainvälisissä valmiusjoukoissa, mutta siirtyi kokelaskautensa loppupuolella takaisin RUK:uun.

Ensimmäinen IOC+-version NH90-helikopteri, runkomerkinnältään NH-207, laskeutui Utin lentokentälle tiistaina 1. syyskuuta. Kuva: Puolustusvoimat

Maavoimat vastaanotti kuudennen NH90-helikopterin

Maavoimien kuudes NH90-helikopteri saapui Utin Jääkäriyksen tiistaina 1. syyskuuta. Henkilöstön koulutus uudella kalustolla on edennyt suunnitellussa aikataulussa ja operatiivinen valmius virka-aputehtäviin saatetaan tämän vuoden loppuun mennessä.

Tänä syksynä jatketaan edelleen peruslentokoulutusta ja yhteistointiharjoituksia erikoisjoukkojen kanssa. Ensi vuonna aloitetaan harjoittelu muiden yksiköiden kanssa.

Maavoimien viime vuonna käyttöönotettavat viisi NH90-helikopteria ovat niin sanottuja IOC-versioita (Initial Operational Capability). Nyt vastaanotettava helikopteri on ensimmäinen IOC+ -versio.

Alkuperäisestä suunnitelmasta poiketen myös ensi vuonna vastaanotettavat kuusi NH90-kopteria

ovat IOC+ -versioita. IOC+ -versiossa on aikaisempaa versiota kehittyneemmät tietokoneohjelmistot. FOC-toimitukset (Full Operational Capability) alkavat suunnitellun mukaan vuoden 2011 alussa.

Operatiivinen päivystysvalmius ensi vuonna

FOC-version viivästys johtuu kansainvälisen tyypinvalmistusprosessin ennakoitua hitaammasta etenemisestä. Sopimuksen mukaan Suomi tukeutuu monissa tyypinvalmistukseen liittyvissä asioissa eurooppalaisen maaryhmittymän tekemiin käytännön testeihin, joita ei ole tarkoituksenmukaista tehdä joka maassa erikseen.

FOC-version keskeisimmät erot IOC-versioihin, kuten ovikonekivääri ja viestijärjestelmien erikoislaitteet, liittyvät helikopterin sodan

ajan varusteluun, joten niillä ei ole merkittävää vaikutusta suunnitellun mukaiseen koulutuskäyttöön ja virka-aputehtävien aloittamiseen vuoden 2010 alussa. Suomelle on tärkeää helikoptereiden toimitusten lukumääräinen jatkuminen helikopteritoiminnan suorituskyvyn, suunniteltujen tehtävien ja koulutuksen takaamiseksi.

Operatiivinen päivystysvalmius saatetaan ensi vuoden aikana siten, että NH90-kalustolla kyetään ylläpitämään virka-apuvalmius muun yhteiskunnan tueksi muun muassa kuljetus-, etsintä-, pelastus-, valvonta- ja palonsammutustehtäviä varten.

Maavoimien ilmailun päällikkö eversti Timo Soinisen mukaan NH90 on osoittautunut tehokkaaksi ja luotettavaksi helikopteriksi, joka soveltuu hyvin Suomen olosuhteisiin.

KYMENLAAKSON RESERVIUPSEERIPIIRI

TOIMINTAKALENTERI

Syyskuu

- 19.9. Liittohallitus
Helsinki
- 19.9. Korian Pioneerivaruskunnan
historiapäivä
Koria
- 20.9. Veteraanikävely
Kouvola
- 26.9. YT-päivä
KarPr
- 30.9. RUL-neuvottelukunta
Turku

Lokakuu

- 8.10. Reserviläinen 6/2009 ilmestyy
- 26.10. Piirihallituksen kokous
Keltakankaan ABC

Marraskuu

- 5.11. Reserviläinen 7/2009 ilmestyy
- 7.11. IT-päivä
KarPr
- 16.11. PYT
Keltakankaan ABC
- 18.11. Piirin syyskokous
merikeskus Vellamo
- 20.–22.11. Liittohallituksen ja -valtuuston kokoukset
Niinisalo

Joulukuu

- 6.12. Itsenäisyyspäivä
- 7.12. Piirihallituksen kokous
Keltakankaan ABC
- 10.12. Reserviläinen 8/2009 ilmestyy

ANSIOMITALIEN

anomukset tulee lähettää piiriin piirihallituksen käsittelyä varten viimeistään:

- 19.10. Liiton hopeiset ja pronssiset
ansiomitalit sekä piirin ansioristit
- 30.11. Liiton hopeiset ja pronssiset
ansiomitalit sekä piirin ansioristit

Konserttiin oli koottu varsin mittava soittajajoukko, jonka esitykset sai väreet selkäpiihin.

Myllykosken seurantalolla raikui marssimusiikki

Muun muassa Narvan marssin kaihoisa melodia kimahteli Myllykosken seurantaloon jyrkeistä kiveistä, kun juhlasaliin olivat ryhtyneet Ahvion soittokunnan ja heitä tukevan Lappeenrannan raukunasoittokunnan soittajat esittämään marssimusiikin toivomusiikkia.

Tämä 3. kesäkuuta järjestetty tilaisuus oli ensimmäinen laatuaan siinä mielessä, että se toteutettiin Kymenlaakson radion, Kymenlaakson reservipiirien paikallisyhdistysten, Pohjois-Kymen asehistoriallisen yhdistyksen sekä Kouvola-Utin sotilaskotiyhdis-

tyksen ja muiden taustavaikuttajien yhteisenä hankkeena.

Ennen konserttia kuulijoilla oli mahdollisuus nauttia munkkikahvit, kokeilla puristusvoimamittaus- ja testata tarkkuuttaan niin sanotulla EKO-rynkällä sekä tutustua asehistoriallisen yhdistyksen esineistöä koottuun näyttelyyn.

Tilaisuus sai liikkeelle suuren määrän marssimusiikin ystäviä, ja tapahtuman järjestäjät katsovatkin optimistisesti tulevaisuuteen. On mahdollista, että vastaavanlainen tapahtuma järjestetään uudestaan jälleen ensi vuonna.

Virolaiset Kymenlaakson Reserviläispiirin vieraina

Helsingin satamaan rantautui toukokuun 16. päivänä laiva, joka toi tullessaan kahdeksan virolaista vierasta. Kyseessä oli Kymenlaakson Reserviläispiirin ja Viron Alutaguse Malevin toimintasuunnitelman mukainen vierailu Parolan panssarimuseoon, Tykistömuseoon sekä Mannerheim-museoon.

Reserviläispiirin edustajat olivat jo tutuiksi tulleet virolaisia ystäviämme vastassa satamassa, ja sitten alkoi matka kohti Hämeenlinnaa. Kuulumiset vaihdettiin ajomatkan aikana ja siinä sivussa katseltiin Helsingin tuttuja nähtävyyksiä Mannerheimintietä pitkin posottaessamme.

Perillä olimme hyvissä ajoin ja ensimmäinen kohteemme, Parolan panssarimuseo oli niin kiinnostava vieraillemme, että aikataulusa pitäytyäksemme joitakin oli jo hoputettava, jotta ehdimme ajallaan seuraavaan kohteeseemme. Se oli Hattula-Tyrvännön Reserviläisten hallinnoima Reserviläiskauppa tykistömuseon välittömässä läheisyydessä.

Leppoisa illanviettoa

Itse tykistömuseoon aioimme tutustua vasta seuraavana päivänä. Kun lompakot olivat tyhjiä, suunnattiin Hattula-Tyrvännön Reserviläisten vieraiksi heidän kesäpaikalleen, joka sijaitsee luonnonkauniilla paikalla Vanajaveden rannalla.

Siellä meitä odotti kuuma lohikeitto, virvokkeita, joilla saimme huuhtoa matkan pölyt kurkuista – sekä aivan huippu juttu eli niin tavallinen kuin savusaunakin kylpemisvalmiina.

Saunan lauteilla kerrattiin yhteisiä kokemuksia ja suunniteltiin tulevia tapahtumia. Tunnelma oli kaiken kaikkiaan välitön, ja kun samanhenkiset ihmiset olivat koolla, jutunjuurta riitti.

Kieliongelmatkaan eivät haitanneet keskustelua, sillä useimmat virolaiset ymmärsivät suomea, ja meidän puolelta oli esimerkiksi allekirjoittaneen apuna Viro-toimikunnan jäsen, tulkki Heikki Kirotar.

Iltaa istuttiin saunan jälkeen il-

Savusaunan rappusilla muisteltiin menneitä tapahtumia ja suunniteltiin tulevaa.

tapalan ääressä päivän jo hämärtyessä.

Nähtävää yllin kyllin

Seuraavana aamuna nälkäisimmät vielä söivät lohikeiton rippeitä mitä jaksoivat, ja sen jälkeen startattiin tykistömuseoon. Allekirjoittanut ei ollut aivan selvillä siitä, että johan sielläkin oli nähtävää kokonaisen päivän edestä. Onneksi kalustoa on säästetty, eikä kaikkea ole taottu ratakiskoiksi tai haarukoiksi.

Kun oli otettu tarpeeksi kuvia niin museon kalustosta kuin Hämeenlinnastakin, joka jyrkevänä

seisoi rannassa, matka suuntautui kohti Helsinkiä. Siellä ohjelmassa oli käynti Mannerheim-museossa, jonka esineistön suuri määrä ja niiden alkuperä, talon alkupe-
räinen asu ja oppaan erinomaisen asiantunteva esitys tekivät suuren vaikutuksen kaikkiin.

Matkalla mukana ollut tulkkin mekin uurasti hikikarpalot otsalla kääntäessään oppaan kertomukset vieraillemme. Kaikeksi onneksi meillä oli kunnia saada museo-oppaaksi erittäin kokenut konkari, joka pystyi jaksottamaan kertomuksensa ja tarinansa aina oikeas-
sa kohtaa ja tulkkiraukallamme oli aikaa pari sekuntia kääntää puhe. Sellaista saumatonta yhteistyötä oli suorastaan ilo seurata.

Historiamme yhden suurmiehemme museoksi muutettua kotia oli vaikuttava käydä katsomassa.

Retki alkoikin olla jo loppuitkuja vaille, ja nekin itse asiassa jäivät väliin, sillä jotteivät vieraamme olisi jääneet Suomen satamaan, he jou-
tuivat kiirehtimään matkaansa.

Retki oli erittäin onnistunut pientä aikataulukiristystä lukuun ottamatta. Vieraammekin saivat varmasti paljon jutun aihetta tovereilleen kotimaassa. Me täällä kotipuolella voimme vain olla tyytyväisiä näin hienosta yhteistyöstä, jota maidemme välillä käydään. Kiitos kaikille retkellä mukana olleille, te teitte omalla osallistumisellanne myös retkestä onnistuneen.

Jari Suni

Hattula-Tyrvännön Reserviläisten talkoilla rakentama kesäpaikka.

Hämeenlinna ja tykistömuseon kalustoa.

Venäläinen "teesalonki" T-34 Parolan panssarimuseossa.

Komentaja Vesa Tuominen tuli tuttuun joukkoon

Kotkan Rannikkopataljoonan komentajana on maaliskuun alusta lähtien toiminut komentaja Vesa Tuominen. Uutta työmaataan hän luonnehtii mieluisaksi ja haastavaksi

–Tämä on tuttu joukko-osasto ja tänne on ollut mukava tulla.

Tutuksi täkäläiset rannat ja niiden vartijat ovat tulleet Tuomiselle sen ansiosta, että Suomenlahden meripuolustusalueen harjoitukset ovat tuoneet miehen monesti näille kulmille. Sama oli suunta monesti myös silloin, kun Tuominen toimi kouluttajana Maanpuolustuskorkeakoulussa ja kävi usein esiupseerikurssiensa kanssa itäisen Suomenlahden vesillä.

Ja idän suuntaan Tuomisella oli usein asiaa myös silloin, kun hän oli vuosituhanen vaihteessa Upinniemiessä yleisesikuntaupseerina suunnittelemassa meripuolustuksen kehittämistä. Yksi tuon kehitystyön tulos oli Kotkan Rannikkoalueen lakkauttaminen vuoden 2006 lopussa ja Kotkan Rannikkopataljoonan perustaminen seuraavan vuoden alussa.

–Rakenneuudistus sujui hyvin. Kotkan Rannikkopataljoona säilytti asemansa hyvin vahvana valmiusjoukkoyksikkönä, luonnehtii Tuominen.

Meritiedustelija-koulutus ykkösasia

Kotkan Rannikkopataljoona vastaa Kymenlaakson rannikon valvonnasta, suojaamisesta ja turvaamisesta. Rannikkoalueen ydintehäviä ovat reaaliaikaisen tilannekuvan ylläpito ja Suomen alueellisen koskemattomuuden turvaaminen itäisellä Suomenlahdella. Kotkan Rannikkopataljoona vastaa osaltaan suorituskykyisten rannikkojoukkojen tuotannosta. Varusmieskoulutuksessa ykkösasia on meritiedustelukoulutus.

–Kotkan Rannikkopataljoona on haluttu palvelupaikka, koska täällä tarjotaan erittäin vaativaa mutta samalla hyvin mielekästä

–Kymenlaaksossa on vahva maanpuolustushenki. Yhteydenpito niin veteraani- ja reserviläisjärjestöjen kuin alueen kuntienkin kanssa on aktiivista ja avointa, arvioi Kotkan Rannikkopataljoonan komentaja Vesa Tuominen. Kuva on heinäkuulta, jolloin Tuominen osallistui Virolahdella Klamilan etapin ja Mustamaan rannikkolinakkeen muistolaatan paljastustilaisuuteen.

koulutusta.

Suurin osa Kotkan Rannikkopataljoonan tulevista miehistä on kotoisin Kymenlaaksosta. Palvelukseen tulevaa ainesta Tuominen kiittelee niin kunnoltaan kuin asenteeltaankin kelvoksi.

–Kavereilla on avointa, reipasta maanpuolustustahtoa ja kaikki yrittävät parhaansa.

Erityisiä kehuja komentajalta saavat varusmiesjohtajat.

–Varusmiesjohtajat ovat iso voi-

mavara ja heidän roolinsa lähiesimiehinä on erittäin tärkeä. Varusmiesjohtajien koulutuksessa on menty viime vuosina isoin harpauksin hyvään suuntaan.

Ja eivätkä kehut siihen lopu. Osansa saavat myös reserviläiset ja yhteistyökumppanit.

–Kymenlaaksossa on vahva maanpuolustushenki. Yhteydenpito niin veteraani- ja reserviläisjärjestöjen kuin alueen kuntienkin kanssa on aktiivista ja avointa.

Iso harjoitus edessä

Marraskuun puolivälissä Kotkan ja Haminan vesillä järjestetään Suomenlahden meripuolustusalueen meripuolustusharjoitus. Kaksiviikkoisen harjoituksen miesvahvuus on noin 1000 ja siihen osallistuu runsaasti myös laivaston kalustoa.

–Marraskuun puoliväli on meripuolustuskyvyn testaamisen kannalta vaativa. Keli Suomenlahdella on tuohon vuodenaikaan todella haastava. Valoisa aika on lyhyt ja on kylmää. Joukon toimintakyvyn ylläpito on silloin yksi tärkeä tavoite, pohtii Tuominen.

Marraskuussa meri näyttää kovutensa, mutta on sillä toinenkin puolensa.

–En ennen varusmiespalvelusta ollut liiemmin veneillyt, mutta Hangon rannikkopataljoonassa palvelusta suorittaessani tykästyin heti mereen ja vesillä liikkumiseen, muistelee Hämeenkyrössä syntynyt ja Tampereella nuoruusvuotensa viettänyt Tuominen.

Metsästystä ja kalastusta harastavan ja luonnossa muutoinkin mieluusti liikkuvan miehen mieleen ovat saariston vaihtelevat olosuhteet, maisemien monipuolisuus ja vuodenaikojen vaihtelun suuret kontrastit. Luontoon liittyvien harastusten lisäksi Tuominen käyttää vapaa-aikaansa mieluusti kuntoiluun, talvella lajeina ovat muun muassa hiihto ja retkiluistelu ja kesällä pyöräily ja suunnistus.

KOUVOLAN AMMATILLINEN AIKUISKOULUTUSKESKUS
www.kvlakk.fi

Eräliike Riistamaa
Tapiontie 2, Kouvola
Puh. (05) 3750288
Avoinna arkisin klo 10–18

Konditoria Huovila
Fredrikinkatu 1, 49400 HAMINA, puh. (05) 344 0930

Muistokivet, kultaukset ja lisäkaiverrukset paikallisella kokemuksella, vain meiltä. Luotettavasti.
VIKMANIN KIVI KY
Tanulantie 21, KYMI, puh. 220 0220
ma–pe 7.30–16.30, la ja il. sop. mukaan

Asuntophotelli AALLON MAJA
Valliniemenkatu 2, 48900 Kotka, www.aallonmaja.com
Puh. +358 50 591 2601 **Galleria Merilä**
Sunilantie 11, 48900 Kotka, www.artmerila.com
Asuntophotelli HOTEL PETKELE
Bernerintie 1, 49420 Hamina, www.hotelpetkele.net

LEIPOMO- JA KONDITORIAPALVELUT

TÄYTEKAKUT, VOILEIPÄKAKUT JA MUUT LEIVONNAISET
Ark. 6–17, la 6–12
Vanha Sutelantie 47, 48410 Kotka
Puh. 260 1040

KOTKAN TOIMISTOTARVIKE OY

✕ Kirjoituskoneet ✕ Toimistotarvikkeet
✕ Laskukoneet ✕ Sanelukoneet
✕ Paperintuhoajat ✕ Telefaxit

Puutarhakatu 25, Kotka. Puh. 218 2800, 218 2806. Telefax 218 2812

Av. ma–pe 8–16.30

T:mi Ossi Holopainen
Rautatienkatu 3, 49400 Hamina
Puhelin (05) 344 0505

Maavoimat esitteli uuden panssarintorjunta-ohjusjärjestelmän Vekaranjärvellä

Maavoimien uuden yksittäisen taistelijan NLAW (Next generation Light Anti-tank Weapon) -lähipanssarintorjuntajärjestelmän Roll Out -tilaisuus järjestettiin 3. kesäkuuta Pahlajärven ampumalueella.

NLAW-järjestelmän ensisijainen tarkoitus on taistelupanssarivaunujen torjunta, mutta sitä voidaan käyttää myös kevyempien kohteiden, kuten ajoneuvojen torjuntaan.

NLAW sisältää kotimaisia komponentteja, kuten Patrian valonvähvistintähtäimet ja InstaDefsec Oy:n sisäsimulaattorit. Itse lähipanssarintorjuntajärjestelmä on ruotsalaisvalmisteinen. Järjestelmä otettiin koulutuskäyttöön keväällä 2009 ja se tulee korvaamaan tulevaisuudes-

sa raskaan singon ja raskaan keratasingon.

NLAW-järjestelmän Roll Out -tilaisuudessa lähipanssarintorjuntatoiminnan tehokkuutta ja toimivuutta esiteltiin ampumalla taistelupanssarivaunuun, pakettiautoon ja merikonttiin. Tilaisuuden pääteeksi paikalla olleilla kutsuvieraila oli mahdollisuus tutustua uuden järjestelmän vaikutuksiin kuhunkin maaliin.

Maavoimien esikunnan henkilöstöpäällikkö eversti Ilkka Pitkänen pitää NLAW-järjestelmän hankintaa erittäin merkittävänä puolustusvoimien panssarintorjunnan suorituskyvyn kannalta.

–Hankinnan myötä yksittäisen taistelijan on mahdollista tu-

hota moderni taistelupanssarivaunu lähitorjuntaetäisyyksiltä kaikkina vuoden ja vuorokauden aikoina, kertoo Pitkänen.

Harkinnassa oli muitakin panssarintorjuntajärjestelmiä, mutta NLAW täytti parhaiten puolustusvoimien suorituskykyvaatimukset.

–Potentiaalisille lähipanssarintorjuntajärjestelmille järjestettiin laajat suorituskykyä mittavat testit. Päätös NLAW:n hankinnasta ei perustunut mihinkään yksittäiseen tekijään vaan kokonaisuuteen, toteaa Pitkänen.

NLAW-järjestelmä parantaa yksittäisen taistelijan suorituskykyä. Puolustusvoimat pitää hankintaa erityisen onnistuneena sen kotimaisuusteen vuoksi.

Jarno Tani ampui pistoolin pika-ammunnan pm-mestariksi

Pistoolin pika-ammunnan piirinmestaruus ratkottiin Ojatorven ampumaradalla 8. heinäkuuta. Kisan parhaasta tuloksesta vastasi yleisen sarjan voiton ottanut Iitin reserviläisten Jarno Tani.

Tulokset:

Yleinen: 1) Jarno Tani Iitin res 550, 2) Juha Seppä Myllyk res 545, 3) Heikki Westerlund Ksnk res 543 4) Simo Talja Kvl res 490, 5) Hannu Lahtinen Iitin ru 485, 6) Jouni Salonen Myllyk res 429.

Yli 50 v: 1) Harri Hallikas Voikkaan res 525, 2) Juha Matilainen Karh-Kym res 522, 3) Markku Hemmilä Kvl res 519, 4) Juhani Koste Kvl res 517, 5)

Hannu Penttinen Ksnk res 490, 6) Tapani Joutjärvi Voikkaan res 481.

Yli 60 v: 1) Esa Sihvola Myllyk res 545, 2) Hannu Seppä Karh-Kym res 545, 3) Jouko Kaiho Ham res 523, 4) Olavi Pulsa Ksnk res 521, 5) Kosti Hämmäläinen Ksnk res 520, 6) Keijo Vatanen Kotkan ru 505 7) Risto Tani Iitin res 485, 8) Toivo Kotilainen Ksnk ru 392.

Yli 70 v: 1) Jorma Korhonen Kvl ru 418.

Joukkuekilpailu: 1) Kuusankoski (Heikki Westerlund, Olavi Pulsa, Kosti Hämmäläinen, Hannu Penttinen) 2074, 2) Kouvola (Juhani Koste, Markku Hemmilä, Simo Talja, Jorma Korhonen) 1944.

Historian harrastajien matka Narvaan

Anjalankosken, Elimäen ja Kouvolan edustajista muodostunut tiivis historian ja maanpuolustustyön harrastajien kerho on tehnyt parinkymmenen vuoden ajan matkoja, 1–3 matkaa vuodessa Suomeen ja lähialueille. Harrastus matkoihin syntyi edesmenneen maaherra Matti Jaatisen toimiessa oppaana ja asiantuntijana.

Tällä kertaa vappupyhien aikaan matka tehtiin Viron Narvaan. Siellä tutustuttiin maineikkaisiin vuoden 1944 Sinimäen taisteluihin sekä vuoden 1700 Narvan taisteluun. Lauantai-aamuna 2. toukokuuta meillä oli opastettu kiertoajelu Narvassa. Sunnuntaina teimme kiertoajelun Tallinnassa ja vierailimme Miehistökeskuksen museossa ja Merimuseossa.

Jokaiselle aikaisemmalle matkalle informaatio ja kartat on ollut helppo löytää. Tällä kertaa ei edes Kouvolan maakuntakirjasto kyennyt vastaamaan odotuksiin. Narvan taistelun merkitys on niin keskeinen, että tulee mieleen ajatus, että siitä on ollut syytä vaieta. Kouvolan historiaa tutkivilta kollegoilta ja ystäviltä sain kuitenkin varsin hyvän koosteen. Sitä olen täydentänyt Tallinnasta ja Narvasta saamallani aineistolla.

Narvan taistelu 1944

Vaikka rintamalinja oli vuoden 1944 alussa koko pituudeltaan Neuvostoliiton alueella, sodan lopputulos oli sinetöity. Saksan sotilaallinen voima oli Stalingradin ja vuoden 1943 ankarien taistelujen jälkeen olennaisesti heikentynyt. Sitä vastoin Neuvostoliiton asema oli ratkaisevasti parantunut. Siihen vaikuttivat muun muassa uudet aseet, länsimaiden mittava apu ja sotakokemus. Länsiliittoutuneiden juuttuminen Italiassa lisäsi Stalinin itsevarmuutta. Saksalaiset olisi nyt lyötävä, ja niin tie Atlantille olisi vapaa.

Massiivisen hyökkäyksen aikaansaamiseksi Saksan suuntaan oli keskitettävä joukkoja. Siksi rintamalinjaa tuli nopeasti lyhentää. Se oli mahdollista vain Suomen ja Baltian nopealla valtauksella.

Stalinilla on katkerat muistot Suomen valtausyrityksestä talvisodassa. Vaikea maasto ja suomalaisten taistelukyky johti suunnitelmien kariutumiseen. Siksi taistelu Itämeren herruudesta oli ratkaistava Suomenlahden eteläpuolella. Neuvostoliiton pääma-

Näkymä Narvan puolelta joelle. Oikealla Ivangorod.

ja, Stavka, päätti, että päähyökkäys suunnattaisiin Leningradin alueelta Narvan kannaksen kautta Viroon ja Peipsijärvi kiertäen etelään. Suunnitelman mukaan tämä ratkaisisi myös Suomen kohtalon. Ensimmäiset puna-armeijan yksiköt saapuivat Narvajoen 1. helmikuuta 1944 ja valtasivat sillanpääasemat joen länsirannalta.

Taistelun alkuvaihe

Leningradin saartorengas murtui vuoden 1943 lopussa, jolloin puna-armeija keskitti kaupungin lounaispuolelle iskukykyiset voimat. Hyökkäys alkoi tammikuun 14. päivänä 1944. Täysivahvuiset 2. Iskuarmeija ja 42. Armeija murskasivat saksalaisten heikon puolustuksen. Saksalaisten Armeijaryhmä Nord perääntyi Narvaan ja osillaan etelään.

Oli sinänsä ihme, että saksalaiset pystyivät tässä kaaoksessa pysäyttämään venäläisten hyökkäyksen Narvajoen. Saksa näki Suomen osallistumisen sotaan niin tärkeäksi, että antoi käskyn pitää Narvajoen linja hinnalla millä hyvänsä. Tähän koottiin kovaotteisen kenraali Modelin komentama

Armeijaryhmä Nord kaikkine reserveineen.

Taistelut Narvan linjalla, Suomenlahden ja Peipsijärven välillä alkoi tammikuun viimeisenä päivänä. 2. Iskuarmeija valtasi kaksi sillanpääasemaa Narvan kaupungin pohjoispuolelta sekä teki laajan läpimurron Narvan ja Peipsijärven välillä. Läpimurtoa käytti hyväkseen Leningradin rintaman 8. Armeija, joka levitti sillanpääasema-alueella. Pioneerit puolestaan rakensivat suolle tukkiteitä, joita hyväksi käyttäen joukot hyökkäsivät kohti pohjoista päämääräänsä saartaa Narvassa taistelevat saksalaiset.

Samoihin aikoihin saksalaiset kansallismielisten virolaisten tukemana panivat Virossa toimeen yleisen liikekannallepanon, joka toi riveihin 38 000 miestä. Samalla tuotiin Narvan rintamalle kaikki Venäjällä taistelevat virolaiset yksiköt: 20. Waffen SS Divisioona, Narvan Pataljoona sekä kaikki poliisi- ja itäpataljoonat, yhteensä noin 25 000 miestä.

Kriittisin päivä oli 13. helmikuuta, kun 2. Iskuarmeijan osat katkaisivat etelästä suuntautu-

neella hyökkäyksellä kaikki Narvaan johtavat tiet. Samanaikaisesti tehtiin pataljoonan voimin maihinnousu Narvajoen länsipuolelle. Tilanne saatiin suurin ponnistuksin hallintaan jo seuraavana päivänä. Rintamalle juuri ehtinyt virolainen divisioona hävitti sillanpääasemat Narvan pohjoispuolelta.

Taistelu jatkui tauottomana maaliskuun alkuun saakka. Tällöin Stavka teki päätöksen keskitää lisää voimia Narvaan nopean läpimurron saavuttamiseksi. Taistelut päättyivät 8. ja 59. Armeijan. Puna-armeijalla oli näin maaliskuun lopulla 60 kilometrin levyisellä loholla 300 000 miestä sekä ratkaisevalta tuntunut raskaiden aseiden ylivoima. Heitä vastassa oli 80 000 saksalaista, virolaista sekä länsimaista vapaaehtoista. Tämä oli suurin joukkojen keskitelmä koko rintamalla. Hyökkäykset kestivät Auverren suunnalla kolme viikkoa. Narvan kaunis barokkikaupunki hävitettiin perusteellisesti, mutta puolustajat kestivät.

Maaliskuun lopussa saksalaiset kokosivat neljä divisioonaa vastahyökkäykseen ja työnsivät venäläisten sillanpääaseman kapeam-

maksi ja kauemmaksi tärkeistä yhteyksistä Narvaan. Sen jälkeen taistelut laantuivat.

Suoraan Helsinkiin

Kun katsotaan itärintaman pohjoisosan karttaa, todetaan, että Karjalan kannaksen ja Narvan kannaksen väliin jää noin sadan kilometrin levyinen osa Suomenlahtea. Sen sulkemiseksi venäläisaluksilta saksalaiset ja suomalaiset rakensivat vahvan miinauksen, ”merisiilin”. Sen purkamiseksi ja puolustamiseksi taisteltiin jatkuvasti. Kolmesta lohkosta Laatokan ja Peipsijärven välillä oli käytännössä tullut yksi strateginen suunta. Yhdenkin lohkon murtuminen olisi todennäköisesti merkinnyt sekä Suomen että Viron valtausta.

Suurten tappioiden seurauksena Stavka teki uuden päätöksen. Se päätti hyökätä suoraan Suomeen ja valloittaa Helsingin parissa viikossa. Karjalan kannakselle koottiin 21. ja 23. Armeija. Ne aloittivat hyökkäyksen kesäkuun 9. päivänä. Miten siinä kävi, sen suomalaiset tuntevat parhaiten. Suomalainen sisu ja sotilaiden taito ja henki olivat tallella. Saksalaiset antoivat osaltaan arvokkaan apunsa. Olihan heille elintärkeää, että Suomi kesti.

Sinimäet

Suomi pysyi sodassa. Paljon neuvostojoukkoja oli juuttunut Suomen ja Baltian rintamille. Stalinin tavoite ehtiä Atlantille ennen länsiliittolaisten maihinnousua oli kärsinyt haaksirikon. Nyt hänen oli yritettävä edetä Keski-Eurooppaan niin pitkälle ja nopeasti kuin mahdollista. Satoja vuosia tunnettu venäläinen iskulause – mihin venäläisen sotilaan saapas on astunut, on Venäjän maata – oli yhä voimassa.

Vielä kerran yritettiin Narvan kautta, kuten Stalin oli käskennyt. 2. Iskuarmeija ja 8. Armeija oli välillä täydennetty. Ne aloittivat hyökkäyksensä heinäkuun 24. päivänä 1944 iskulla Narvan yhteyksien katkaisemiseksi. Saksalaiset perääntyivät seuraavana päivänä Tannebergin puolustuslinjalle, joka käsitti vahvasti linnoitetun alueen kolmella kukkulalla, Sinimäillä. Tannebergin linja sulki muutaman kilometrin levyisen kaistan meren ja laajan, Peipsijärvelle saakka ulottuvan sualueen

Aluetoimiston päällikkö vaihtui

Everstiluutnantti Markku Hutka otti elokuun alussa vastaan Kymenlaakson Aluetoimiston päällikkyysden. Haminassa toimivan aluetoimiston päälliköksi Hutka siirtyi kansainvälisistä tehtävistä.

Kymenlaakson Aluetoimiston päällikkyys everstiluutnantti Hutkalle luovutettiin everstiluutnantti Heikki Hokkanen. Hokkanen ehti toimia aluetoimiston päällikkönä sen perustamisesta eli viime vuoden alusta heinäkuun loppuun.

Aluetoimistot ovat puolustusvoimien tärkeimmät asiakaspalvelupisteet. Ne hoitavat muun muassa kaikki palvelukseen määräämiseen sekä vapaaehtoiseen maanpuolustustyöhön ja paikalliseen viranomaisyhteistyöhön liittyvät asiat

toimialueellaan.

Suomessa on kaikkiaan 19 aluetoimistoa ja kaksi palvelupistettä. Palveluverkosto kattaa koko maan. Aluetoimiston toimialue on pääsääntöisesti sama kuin kunkin maakunnan alue.

Aluetoimistot kuuluvat maavoimien organisaatioon. Ne ovat sotilaslääkärin esikuntien alaisia aluehallintoviranomaisia. Jokaisesta toimistosta johtaa aluetoimiston päällikkö.

Everstiluutnantti Heikki Hokkanen luovutti Kymenlaakson Aluetoimiston päällikkyys everstiluutnantti Markku Hutkalle elokuun alussa.

välillä. Vain sitä kautta oli mahdollista jatkaa länteen.

Kuuluisa 111. Panssariarmeijakunta kenraali Steinerin johdolla puolusti Sinimäkiä. Armeijakunnan johdossa oli myös virolaisia ja länsimaisia Waffen SS -joukkoja, kokonaisvahvuus oli 60 000 miestä.

Tannebergin puolustuslinjalla taisteltiin kaksi viikkoa jokaisesta kuopasta ja neliömetristä. Taistelu riehui edestakaisin. Tämä muutaman sadan hehtaarin suuruinen alue kynnettiin pommeilla ja kranaateilla. Taistelujen jälkeen Sinimäkien rinteet olivat ruumiitten, varusteiden ja tuhotun kaluston peitossa.

Nuori vänrikki Ahto Talvi lähetettiin Suomesta palattuaan syyskuun alussa 1944 Sinimäille. Hänen tuli ilmoittautua Divisioon Nordlandin komentopaikalla. Näin hän muistelee 60 vuotta myöhemmin:

– Löysin vaivalloisesti ympäröityä maastosta divisioonan komentokorsun. Siellä sain määräyksen komppanian päälliköksi. Lähetettiin minut perille. Komppaniassa oli ollut heinäkuun 25. päivänä vielä 70 miestä, nyt heitä oli kirjojen mukaan 28. Mutta sotapäiväkirjan viimeinen merkintä oli elokuun kolmannelta päivältä, silloin kaatui viimeinen upseeri. Aseita, ammuksia ja ruokaa oli riittävästi. Näissä taisteluissa hävitettiin yksitoista Puna-armeijan divisioonaa.

Tannebergin linjaa ei valloitettu koskaan. Saksalaiset perääntyivät sieltä 17.–18. syyskuuta järjestelmällisesti, eivät venäläisten pakkottamina.

Yhteenveto

Narvajoen länsipuolella, Suomenlahden ja Peipsijärven välillä käytiin yhden toisen maailmansodan armottomimmista taisteluista vuoden 1944 helmikuusta elokuuhun. Tuo alue oli pinta-alaltaan 60 kertaa 20 neliökilometriä muodostaneen yhden kokonaisuuden. Siihen osallistui neuvostoarkistojen mukaan 38 neuvostodivisioonaa, kaksi prikaatia ja lentovoimat, yhteensä noin 600 000 sotilasta. Saksalaisten puolella taistelussa oli eri aikoina mukana 13 divisioonaa ja kaksi prikaatia, yhteensä noin 100 000 miestä.

Venäläisten ja saksalaisten arviointien mukaan puna-armeijan

menetykset Narvan suunnalla olivat 380 000–500 000 miestä, joista kaatuneita 150 000–250 000. Saksan puolella menetykset kaatuneina olivat noin 40 000 miestä, joista 16 000 on tunnustettu viime vuosina hautausmaiden kunnostusten yhteydessä. Venäläisten kaatuneet jäivät kentälle. Sinimäkien taistelussa kaatuneet kynnettiin vuonna 1946 ympäröiviin peltoihin.

Virolaisia osastoja oli Narvan rintamalla saksalaisten puolella noin 30 000–40 000 miestä. He taistelivat sankarillisesti kotimaansa puolesta uhkaavaa miehitystä vastaan. He toivoivat voivansa puolustaa Viron rajaa Saksan luhistumiseen saakka ja näin saada takaisin menetetty itsenäisyys.

Seei ollut aivan mahdollinen ajatus. Viron kansalliset johtajat ja sotilaat uskoivat Rooseveltin ja Churchillin 1941 antamaan Atlantin julistukseen, joka takasi kaikille miehityksille valtioille itsenäisyyden sodan päätyttyä. Länsimaat eivät pitäneet sanaansa. Suomi ja Baltian maat, jotka taistelivat demokratiansa puolesta, tuomittiin Saksan liittolaisiksi ja sotaan syyllisiksi.

Narvan taisteluihin osallistuneita miehiä elää Virossa vielä tuhatkunta. He eivät ole virallisesti vapauden puolesta taistelleita, koska Viro ei maana käynyt sotaa. Mutta teemme heille kunniaa.

Suomi katkaisi suhteet Saksaan 2. syyskuuta 1944 ja lopetti pian sotatoimet rintamalla. Viron puolustaminen muuttui sotilaallisesti mahdottomaksi ja pakotti Saksan kiirehtimään Virossa vetäytymistä. Syyskuun 14. päivänä sak-

salaiset yrittivät valloittaa suomalaisilta Suursaaren ja näin estää punalaivaston pääsy Suomenlahdelle. Operaatio epäonnistui täydellisesti.

Viron itsenäisyyden menetys

Syyskuun 18. päivänä Viron uutta hallitusta johtamaan nimettiin Jyri Uluots. Viro julisti olevansa puolueeton Saksan ja Neuvostoliiton välisessä sodassa ja esitti avunpyynnön länsimaille. Syyskuun 22. päivänä puna-armeija valtasi Tallinnan. Taistelut jatkuivat vielä Länsi-Virossa ja saarilla, jotka Neuvostoliitto valtasi vasta 24. marraskuuta 1944.

Toinen maailmansota verotti Viron väkilukua 200 000:lla. Lähes 30 000 miestä kaatui taisteluissa, heistä puolet Suomen ja Saksan asepuvuissa. 80 000 ihmistä pakeni terroriaallon pelossa ulkomaille. Rankaisutoimien uhriksi joutui yli 70 000 ihmistä, joista yli 12 000 kuoli. Sissisota Viron metsissä jatkui vielä yli vuosikymmenen ajan.

Viro menetti toisessa maailmansodassa itsenäisyytensä, mutta virolaiset näyttivät taistelullaan, etteivät aio luopua vapaudestaan. Tämä asenne valoi perustan vastarinnalle, joka jatkui vuosikymmeniä ja johti lopulta Viron itsenäisyyden palauttamiseen vuonna 1991.

Eero Mattila
Historiamatkojen järjestäjä ja opas

Seppo Pietarila ja Anna-Liisa Pietarila Narvan taistelun muistomerkillä.

Elokuun ilta Inkeroisissa

Reserviläisten Elokuun iltaa vietettiin 13. elokuuta hyvässä säässä Inkeröiden metsästysseuran majalla Kakarlamilla. Osallistujia oli Inkeröisistä, Myllykoskelta, Sippolasta ja Elimäeltä.

Mukavassa reserviläishengessä kilpailtiin ammunnessa, tikanheitossa, renkaanheitossa, pallonheitossa ja käsikranaatin heiton tarkkuudessa.

Moniottelun voitti Vesa Hölttä, ja seuraavina tulostuloksilla olivat Kimmo Kokkola ja Matti Nieminen.

Seppo Pietarila

Kuvassa kirjuri Kari Hämäläinen tekee tarkat muistiinpanot Simo Hasun heittotuloksesta. Kuva: Erkki Rika

Meilta teille
ELIMÄEN
LIIKENNEKOULU
Koria - Elimäki - Kausala

Puh. 0400 554 734

www.liikennekoulut.fi

Anjalankosken teatteri

PUTOAVIA ENKELEITÄ

Kirj. Heikki Kujanpää, Sami Parkkinen, Heikki Huttu-Hiltunen
Ohjaus Tarja Saikkonen

Riipaisevan koskettava kertomus kahden aikansa kirkkaimman runoilijan, Aila Meriluodon ja Lauri Viidan rakkaudesta.

Ensi-ilta 30.10.2009 klo 19.00

Tied. ja var. puh. 040 830 4644

www.anjalankoskenteatteri.fi

VTM-PUTKISTOHUOLTO OY

Marttilankatu 23

45720 Kuusankoski

Puh. 0400 156 046

vesa.makkonen@vtm-putkistohuolto.fi

Kymen Sähköurakointi Oy

Pajatie 1

45610 KORJA

Puh. 020 838 2134

VARATTU

Pulttikatu 3, Kotka
Puh. 358 8700

Teollisuuskatu 22, Hamina
Puh. 345 6789

Kymenlaakson Sähkö

Läheisyys antaa voimaa

Kaakon Lähivakuutusyhdistys

Hamina – Kotka – Virolahti

Kolme päivää Suomen sotien historiaa

Karjalan Prikaatin Kilta ja Maanpuolustuskoulutusyhdistys järjestivät toukokuussa kolmipäiväisen kurssin ja retken talvisodan taistelupaikoille Suomussalmelle ja Kuhmoon. Retken johtajana toimi killan puheenjohtaja Matti Mikkonen ja asiantuntijana sotahistorioitsija, everstiluutnantti Anssi Vuorenmaa.

Retken pääkohteet olivat talvisodan kunniakkaat taistelupaikat, Suomussalmen kirkonkylä ja Raateentie sekä Kuhmon kirkonkylään Kiekinkoskelta ja Kilpelänkankaalta johtavien teiden suunta.

Vuorenmaa torjui pitkän autotien tylsyyden aloittamalla Suomen itsenäisyyteen johtaneiden toiveiden, suunnitelmien ja tapahtumien esittelyn jo vuodesta 1362. 15. helmikuuta 1362 pidettyyn Ruotsin kuninkaan vaaliin suomalaiset osallistuivat ensimmäisen kerran maan itäisen osan edustajina. Suomalaiset olivat ensikertaa suomalaisia.

Eversti Sandelsin johdolla käydyt taistelut Iisalmen Koljonvirralla 1808–1809 olivat ensimmäisen maastokohteen aiheena. Isäntänä leirintäalueen Tuparavintolassa oli vuoden 1808 Savon rykmentin asepukeen pukeutunut opas Iikka Kauppinen. Hän kertoi

tilan kuuluneen aiemmin Kauppinen suvulle, eli Iikka oli kotimaisissaan.

Lyhennettynäkin nähty multimediasitys antoi kuvan siitä, miten taistelut Koljonvirralla käytiin. Runebergin Sven Tuuva -runon esikuva, ”Häränniskaksi” kutsuttu talonpojan poika Bong löi urhoollisesti venäläisten hyökkäyksen virran sillalla.

Raateentie

Suomussalmella nukutun yön jälkeen matka suuntautui noin 15 kilometriä pohjoiseen, Alajärvelle.

Neuvostoliiton 163. divisioona hyökkäsi Suomussalmen kirkonkylään Juntusrannasta. Alajärveltä osa divisioonaa suuntasi luoteeseen kohti Taivalkoskea. Osa divisioonaa valtasi suomalaisten polttaman Suomussalmen kirkonkylän. Paetessaan joulukuun lopulla Kiantajärven jäätä pitkin kohti Juntusrantaa tuhoutui suurin osa divisioonaa suomalaisten tulituksesta.

Me suuntasimme matkamme kaakkoon Suomussalmen kirkonkylään ja edelleen Raateentietä aivan rajalle. Rajalla olevan Vartiomuseon esitteli paikalla ollut raja-vartiomestari. Hän kertoi neuvostojoukkojen käyttäneen vartiotupaa talvisodan aikana kenttäsaaralana.

Suomalaisten vallattua alueen takaisin oli tuvan pöydällä ollut leikkava potilas. Leikkaus oli kuitenkin jäänyt kesken, ja lääkäri paennut omiensa joukossa.

Raateentiellä käydyt taistelut ja suomalaisten taitava 44. neuvostodivisioonan eli niin sanotun Sinisen divisioonan tuhoaminen on kaikille sotahistoriasta kiinnostuneille tuttu asia. Lyhyesti kerrottuna suomalaisia osallistui taisteluihin noin 6000 sotilasta eversti Hjalmar Siilasvuon johdolla. Hyökkääviä neuvostosotilaita oli noin 25 000 kenraali Aleksei Vinogradovin komennossa. Suomalaisten tappiot olivat nelisensataa kaatunutta. Arviot neuvostoliittolaisten kaatuneiden määrästä vaihtelevat eri lähteissä 10 000:sta 17 500:aan.

Tämän hetken Raateentien sanoma ja opetus ovat lukuisissa muistomerkeissä ja museoissa, joita tienvarteen on rakennettu. Vain kuttavin muistomerkeistä lieeneä lähes kolmen hehtaarin alueelle koottu kivipelto. Asetetut kivet ilmentävät Raateentiellä kaatuneita sotilaita. Kivipellon keskellä oleva keskusmuistomerkki ”Avara sydän” levittää suojelevat siipensä hiljaisen kivikentän ylle.

Muistomerkissä on 105 vaskikelloa: kello jokaiselle talvisodan päivälle. Tuuli saa kellot soittamaan hiljaista viestiä sodan mielettömyydestä. Yksinkertaiseen puukehikkoon naulatuissa laudoissa on teksti: ”Tähän on haudattu 79 neuvostosotilasta”. Kehikkoja laudoituksineen on lukuisia pitkin tien vartta.

Museorakennukseen, Raateenporttiin, on koottu esineitä vallatuista moteista, valokuvia ja karttoja.

Raateentieltä suuntasimme matkamme Lentiiran, Sumsan kautta Kuhmoon yöpymään.

Kuhmo

Kuhmon kirkonkylään neuvostojoukot hyökkäsivät pohjoisempaa reittiä Hukkajärveltä, Kiekinkosken, Polvelan, Vääräjoen kautta Tyrävaaraan. Eteläisempi hyökkäyssuunta kulki Laamasenvaaraasta Kilpelänkankaan, Loson, Niskan ja Sivakan kautta Kankivaaraan. Hyökkäävän divisioonan numero oli 54. Divisioona sai avukseen Dolinin hiihtoprikaatin, mut-

Avara syli -muistomerkin 105 kelloa soittavat tuulella surullista säveltä sotien mielettömyydelle.

ta hyökkäys pysähtyi pohjoisessa Tyrävaaraan ja etelässä Kankivaaraan. Puolustavat suomalaiset joukot kuuluivat Siilasvuon komentamaan 9. divisioonaan.

Hyökkäyssuunnissa lukuisat muistomerkit teiden varsilla kertovat talvisodan ankarista päivistä.

Kuhmossa on Kalevala-kylässä Talvisotamuseo.

Hyvin nukutun yön jälkeen alkoi kotimatka reittiä Nurmes, Juuka, Joensuu, Kitee, Imatra, Lappeenranta, Kouvola, Helsinki. Matkalla poikkesimme Ylämyllyllä laskemassa kukkasat JR 8:n muistomerille. JR 8 palasi sodasta Kouvolaan Karjalan Prikaatin syntys-

ijoiille.

Sotahistorian opiskelu jatkui koko matkan ajan. Vuorenmaa kertoi Kiteen tuntumassa pikkuvihan tapahtumista, Lappeenrannan taisteluista elokuussa 1741, ja Taavetin linnoituksesta ja Utin taisteluista kesäkuussa 1789 Kustaa III:n sodassa.

Matka oli todella mielenkiintoinen ja hyvin järjestetty. Matkalle osallistui 25 henkilöä, osa KarPr:n Killan Papulan osastosta Helsingistä. Suomalainen mies on aina puolustanut maataan. Matka osoitti, ettei se ole mahdotonta ylivoista vihollistakaan vastaan.

Roope Nieminen

Harmaantuneiden lautojen teksti kertoo karua kieltään neuvostosotilaiden matkanpäästä.

Pohjoismaista väriä Kouvola

Kouvolan pohjoismaisten ystävyyskaupunkien eli Ruotsin Lidköpingin, Norjan Nord Aurdalan ja Tanskan Skanderborgin maanpuolustusjärjestöjen tapaaminen pidettiin Kouvolaan 21.–24. toukokuuta. Tapaamisella on 35-vuotiset perinteet ja sen järjestävät yhdessä Kouvolan Reserviupseerikerho ja Kouvolan Reserviläiset. Kouvolan kaupunki ja Kouvolan varuskunta tukivat tapahtumaa perinteiseen tapaan.

Ulkomaisia vieraita oli tällä kertaa noin viisikymmentä. Heistä 35 majoitettiin perheisiin ja loput varuskunnan tiloihin. Omien kerhojen jäseniä, perheenjäsenet mukaan lukien, oli mukana eri tehtävissä sa-

moin noin viisikymmentä.

Tapaamisen tarkoitus on maanpuolustustaitojen kartuttaminen. Vähintään yhtä tärkeä on kuitenkin tilaisuuden sosiaalinen rooli pitkien pohjoismaisten ystävyys-suhteiden ylläpitäjänä.

Kotijoukkue aina vahvoilla

Perjantain kenttäkilpailu pidettiin Tyrrin ampuakeskuksessa. Kilpailuun osallistui viisi 8-miehistä ”yleisen sarjan” ja kaksi 4-miehistä veteraanisarjan partiota. Kilpailu käsitti kolme eri ammuntaa sekä etäisyyden arviointi-, havainnointi- ja käsikranaatin heittoteh-

täviä. Ammunnan paino lopputuloksissa on suurin. Yleensä kotijoukkue voittaa kilpailun, niin kävi nytkin.

Samaan aikaan kilpailun kanssa järjestettiin seuralaisille omaa ohjelmaa. Heidän retkensä suuntautui tällä kertaa Haminaan Haminan rauhan 200-vuotisjuhlavuoden innoittamana ja Kotkaan uuden merimuseo Vellamon vetämänä.

Lauantaina oli myös suuren yleisön vuoro saada osansa tapahtumasta. Kävelykatu Manskillä pidettiin osallistujajoukkueiden ja toimitsijoiden paraati sekä laskettiin seppelä Kymen Lukon patsaalle. Kadun varrella oli yleisöä sa-

tamäärin.

Heti paraatin ja seppelienlaskutalouden jälkeen ohjelmassa oli Rakuunasoitokunnan sekä Karjalan soitokunnan konsertti kauppa-keskus Hansassa. Alun perin konsertti oli tarkoitus pitää kävelykadulla, mutta sateinen sää pakotti soittajat sisätiloihin.

Perinne jatkuu

Tapaamisen loppuhuipennus oli perinteisesti Kouvolan upseerikerholla pidetty iltajuhla. Siihen osallistui noin sata henkilöä eli kaikki ulkomaiset vieraat, kotimaiset isäntäperheet, kilpailijat ja

toimitsijat seuralaisineen. Mukana olivat myös kilpailun suojelija, kenraalimajuri Jukka Pennanen sekä kaupunginhallituksen edustaja Kari Soininen.

Tapaaminen päättyi taas kerran vieraiden aikaiseen kotinlähdtöön sunnuntaiaamuna 24. toukokuuta. Vaikka ystävyyskaupunkikuviot ovat uuden Kouvolan myötä menossa uusiksi, olivat sekä osallistuvat järjestöt että tukijat vahvasti perinteen jatkamisen kannalla. Seuraava tapaaminen on siis jälleen vuoden 2010 helatorstaiviikonloppuna ja tapaamisen paikana on Ruotsin Lidköping.

Jorma Uski

Kouvolan Reserviupseerikerho

Ylentäminen reservissä ei ole automaatio

Korkeamman sotilasarvon saaminen reservissä edellyttää tiettyjen raja-arvojen täyttymistä, jotta olisi ”ylennyskelpoinen”. Yleneminen edellyttää yleensä huomattavaa kunnostautumista nykyisessä sodan ajan tehtävässä jopa siten, että henkilö on todettu tiedoiltaan, taidoiltaan ja taustoiltaan sopivaksi sijoitettavaksi vaativampaan tehtävään.

Usein ihmetellään, miksi ylenmistä ei kuulu, vaikka kertausharjoitusvuorokaudet ovat jo täynnä. Suomen armeijan puolustuskyky perustuu osaavaan reserviin. Tämän vuoksi reserviläisten ammattitaito pyritään ylläpitämään harjoitusten avulla ja joukosta riippuen harjoitusvuorokausia saattaa osalle kertyä runsaastikin – etenkin nyt, kun sodan ajan joukkojen vahvuutta on pienennetty ja harjoitusten määrää lisätty takavuosiin verrattuna. On kuitenkin selvää, että kaikkia soveliaita ei voida eikä ole tarpeen ylentää. Johtajatehtäviä ei riitä kaikille.

Kymenlaakson alueella on noin 52 000 asevelvollista ja vuosittain reserviläisiä ylennetään 200–300. Seuraavassa reserviläisten ylentämiselle muutamia peruslähdekohdita, jotka yhdessä ja erikseen vaikuttavat natsojen saantiin.

Kh-vuorokaudet

Perussääntö natsojen saamiselle

eri arvoihin on, että takana on kh-vuorokausia seuraavasti: korpraali 1, alikersantti 7, kersantti 10, ylikersantti 20, vääpeli 40, ylivääpeli ja sotilasmestari 50 tai enemmän, luutnantti 10, yliluutnantti 30 sekä kapteeni ja siitä ylöspäin 60.

Joihinkin rajoihin antaa lievennystä esimerkiksi varusmiespalveluksesta kersanttina kotiutuminen, YK-palvelus, va-palvelus, maanpuolustuskurssit (vast.) tai korvaavat vuorokaudet MPK:n toiminnassa. Myös muut maanpuolustukselliset tai yhteiskunnalliset ansiot vaikuttavat myönteisesti.

Rajoittavina tekijöinä ovat tietysti käyty sotilaskurssit, kuten AUK ja RUK.

Edellinen ylennys

Pääsääntöisesti edellytetään, että edellisestä ylennyksestä on kulunut vähintään viisi vuotta ja että sen jälkeen on edelleen ollut aktiivisesti mukana maanpuolustustyössä.

Rikkeet

Jos samalla viivalla on useita ehdokkaita samoin ansioin, saattavat pienetkin rikemerkinnät – jopa liikennerikkomus – pudottaa pois listalta.

Vakavat rikkeet, kuten henkiriikokset, omaisuusrikokset, hippaheinän käyttö tms., voivat estää ylenemisen kokonaan.

Aktiivisuus

Reserviin siirtymisen jälkeen tulisi olla maanpuolustustyöstä useita merkintöjä mielellään tasaisin välein koko reservissäoloajalta (kertausharjoituksia, YK-palvelusta, MPK-toimintaa, muita kursseja ja koulutusta, toimintaa reserviläisjärjestöissä, yhteiskunnallista aktiivisuutta).

Sa-sijoitus

Sodan ajan yksiköihin pyritään sijoittamaan kaikkiin tehtäviin tietyn koulutuksen saaneita ja sen myötä tietyn sotilasarvon omaavia henkilöitä. Sotilasorganisaatio on rakennettu siten, että perusyksikössä on yksi päällikkö, hänellä muutama joukkueen johtaja, joilla muutama ryhmänjohtaja, ja suurin osa kuuluu miehistöön.

Sotilasarvot kulkevat tietenkin tehtävän mukaan – kaikki eivät voi olla vääpeleitä ja luutnantteja. Esimerkiksi erinomaista joukkueenjohtajaa, joka on yliluutnantin arvossa, mutta vielä kokematon komppanian päälliköksi, ei ole mielekästä ylentää kapteeniksi, jos komppanian päällikkönä on edelleen hyvin tehtävässään jatka-va yliluutnantti.

Ikä

Sotaväki hakee sa-joukkoihinsa sotilas- ja siviilikoulutuksen, maan-

puolustustyön ja yhteiskunnallisten kriteerien kautta henkilöitä, jotka mahdollisimman hyvin sopivat nykyiseen sa-tehtäväänsä tai ovat soveltuvia sijoitettavaksi vaativampaan tehtävään. Ulkoisena tunnusmerkkinä annetaan sotilasarvo, joka kertoo osaltaan sen, että henkilö on soveltuva tietyn-tasoiisiin tehtäviin.

Tästä syystä sotaväki harvoin ”merkitsee” läksiäislahjaksi henkilöä, joka kohta puolin siirtyy pois asevelvollisuuden piiristä ja ei näin ollen ole sotaväen intresseissä.

Ylennysesitykset

Ylennysesitykset reserviläisten osalta tehdään aluetoimistolle. Upseereiden osalta esitysten tulee olla oman maakunnan aluetoimistossa vuosittain maaliskuun ja syyskuun alkuun mennessä sekä aliupseereiden ja miehistön esitysten huhtikuun ja lokakuun loppuun mennessä.

Esityksiä voivat tehdä PV:n organisaatiot, järjestöt (vast.) tai yksityishenkilöt järjestön kautta. Esityksestä tulee ilmetä ehdokkaan henkilötiedot ja perustelut ylentämiselle – sotilas- tai siviiliansiot.

Ehdotuksen tekijän ei välttämättä tarvitse huolehtia ylennyskriteerien täyttymisestä esimerkiksi kh-vuorokausien osalta, vaan aluetoimisto tarkistaa edellytysten ole-

massaolon. Esitys voi olla vapaa-muotoinen, kunhan siinä on allekirjoitukset ja mielellään myös järjestön leima.

Ei ole suotavaa, että ylennettäväksi ehdotettava itse allekirjoittaa esityksen.

Mahdollisia ylennettäviä etsitään satojen ja tuhansien kelmolisten joukosta. Näin ollen joukosta hyvinkin erottuvat ne, joita joku järjestö on ylennettäväksi ehdottanut. Erityisesti soisi ylennysesityksiä tulevan miehistön osalta, koska massa heidän osaltaan on suuri.

Miehistön ja aliupseerit ylentää operatiivisen sotilasläänin komentaja ja upseerit presidentti.

Passimerkinnät

Reserviläinen voi merkitä saamansa ylennyksen itse sotilaspassiinsa. Passin etusivulle muutetaan uusi sotilasarvo lyijykynällä. Kohtaan ”Ylennykset” merkitään mustekynällä uusi sotilasarvo, ylennyspäivä ja ylennysasiakirjan numero. Halutessaan passin voi tuoda aluetoimistoon täytettäväksi.

Kymenlaakson Aluetoimiston asiakaspalvelun uusi puhelinnumero 1.4.2009 alkaen on 029 943 8109.

Reijo Kinnunen

alueupseeri
Kymenlaakson Aluetoimisto

Tukihenkilöt Virossa

Sotainvalidien Veljesliiton Kouvolan osaston parisenkymmentä tukihenkilöitä teki toukokuun lopulla retken Tallinaan. Matkalaiset kävivät laskemassa kukkalaitteen Metsäkalmistossa Suomen poikien muistomerkillä. Hautausmaalla oli parhaillaan hautoja kunnostamassa Suomen poika Viktor Preiman. Hän palveli sodan aikana Suomen armeijassa JR 200:ssa.

Muita retkikohteita olivat Pronssisoturi Sotilashautausmaalla ja noin 400 metrin matka vanhan kaupungin vallien sisässä. Siellä, kymmenisen metriä maan alla, oli yhä nähtävissä miehitysajan neuvostosotilaiden makuulavereiden tukiraudat. Muutaman metrin levyiset tunnelit olivat miehittäjien käytössä erilaisissa vartiointi-

ja valvonta tehtävissä. Tunnelit ja vallitukset on rakennettu vanhan kaupungin rakentamisen yhteydessä. Osa niistä, vanhimmat on vielä avaamatta ja tutkimatta.

Kalevi Saarisen organisoima matka oli erinomainen ja tavallista turistin Tallinnan matkaa mielenkiintoisempi.

Roope Nieminen

Itsenäistä voimaa. Pronssisoturi ja eversti (evp.) Tuomo Merjola. Kuvat: Sini ja Tuomo Merjola

Kukkalaitteen muistomerkillä laskivat Marja-Liisa Vento, Viktor Preiman ja Kalevi Saarinen.

KYMENLAAKSON RESERVILÄISPIIRI

TOIMINTAKALENTERI

Syyskuu

- 19.9. Korian pioneerikasarmen historiapäivä
- 21.9. Hengellisen toimikunnan kokous Keltakankaan ABC

Lokakuu

- 1.10. Liiton työvaliokunta
- 17.10. Reserviläisten ampumataitopäivä
- 25.10. PIIRIN SYYSKOKOUS Jaala

Marraskuu

- 7.11. IT-päivä KarPr
- 16.11. PYT Keltakankaan ABC
- 20.11. Aineistot Kymen Salpa -lehteen

Joulukuu

- 15.12. Piirihallituksen järjestäytymiskokous Keltakankaan ABC
- vko 50 Joulutulet ja adventtihartaudet

www.rul.fi/kymenlaakso
www.reservilaisliitto.fi

Perinneammunnoissa pohdittiin kevätmuuttoa

Virojoen ampumaradalla kisattiin lauantaina 2. toukokuuta tuttuun tapaan keväisissä perinneampumakilpailuissa. Takavuosien malliin tarkkuutta seutukunnan reserviläisten järjestämässä kilpailussa ammuttiin niin perinneviväällä kuin -pistooleillakin. Yhteistuloksissa Leo Ruotsalainen ja Matti Hovi päätyivät samoihin sijalukupisteisiin, mutta ammunnan sääntöjen mukaisesti tiukan kokonaiskilpailun voitto lankesi kiväärkilpailussa tarkemmin ampuneelle Matti Hoville.

Ammunnan lisäksi kilpailussa puhuttiin ajankohtaisista aiheista. Kilpailun avannut Ari Vainio oli valinnut tämänkertaisen puheen-
sa teemaksi kevätmuuton.

– Elämme kevätkaikaa. Taivaan-
kantta ovat halkoneet pesimäpai-
koilleen matkaavat lintuparvet ja

myös metsänelävät ovat vilkastu-
neet talven jälkeen. Täällä Kaakon-
kulmallakin olemme saaneet seu-
rata joutsenten ja afgaanien kevät-
muuttoa. Ylämaa päätyi jokin ai-
ka sitten valtakunnallisiin uutisot-
sikoisiin, kun siellä otettiin kiinni
laittomia maahantulijoita. Rajalla
ei aina ole rauhallista ja niin pie-
nempien kuin suurempienkin uh-
kien varalta täytyy olla valppaana,
sanaili puhuja.

Vainio arvioi paikallisen väes-
tön olevan rajaviranomaisille hy-
vänä apuna rajarauhan turvaami-
sessa. Ylämaan taannoisten tapah-
tumien lisäksi Vainiolla oli kertoa
tästä esimerkki myös omasta syn-
tymäkylästään, Miehikkälän Lais-
niemestä, missä erään maanvilje-
lijän nokkelan toiminnan ansiosta
luvatun rajanylittäjä saatiin nope-
asti viranomaisten hoteisiin.

– Tämä maanviljelijä kohtasi ky-
lätiellä oudon näköisen kulkijan ja
puhuteltuaan tätä havaitsi tämän ul-
komaalaiseksi ja päätteli tämän tul-
leen luvatta yli rajan. Suomalais-
mies tarjosi kulkijalle nortin ja tu-
pakoinnin aikana hän pääsi soitta-
maan kännykällä rajavartiostoon.
Tämä kävi sujuvasti, sillä hänellä
oli puhelimensa muistissa rajavarti-
oston numero jo valmiina. Pian
tulivatkin kiinniottajat paikalle ja
tuntematon kulkija korjattiin pois,
kertasi Vainio muutaman vuoden
takaisia tapahtumia.

Puheessaan Vainio kommentoi
myös yhden uuden julkiksen
edesottamuksia.

– Valtakunnallisen julkisuuden
valokeilassa on tänä keväänä liiho-
teltu myös eräs pöllö. Niin, muuta
nimitystä minun on vaikea keksiä
sellaiselle miehelle, joka ilmoittaa
olevansa yliopiston dosentti ja esit-
tää vakavalla naamalla esimerkik-
si sellaisia väitteitä, että Neuvos-
toliitto ei miehittänyt Viroa vuon-
na 1940 ja että virolaisten pakko-
kyyditykset Siperiaan olivat lähes
harmitonta evakuointia. Henkilö,
jota tarkoitan, on Johan Bäckman.
Tämä dosentti vai lieneekö peräti
desantti, arvosteli Vainio.

Tulokset:

Kivääri, 10 ls makuulta: 1) Mat-
ti Hovi osumakuvio 9,10 cm, 2) Leo
Ruotsalainen 12,45, 3) Ahti Hovi
12,55, 4) Juha Paavola 13,15, 5) Vesa
Peräkasari 14,95, 6) Juha Hotakainen
15,30, 7) Jorma Kajanus 16,00, 8) Timo
Putto 16,80, 9) Erkki Heinonen
17,45, 10) Mikko Seppälä 17,45, 11)
Heikki Värri 17,85, 12) Timo Lindfors
18,95, 13) Ahti Pajula 19,20, 14)
Mikko Värri 19,25, 15) Pekka Raukko
20,40, 16) Hannu Lavonen 21,40, 17)
Kyösti Kotola 25,30, 18) Reijo Hietamäki
26,15, 19) Jari Kotola 26,30, 20)
Reino Pietikäinen 30,65, 21) Leo Karhula
31,70, 22) Pekka Suurpää 36,05,

Perinneammuntojen osanottajat ojennuksessa lipunnostotilaisuudessa.

23) Tommi Hurtti 37,85, 24) Kristian
Värri 41,95, 25) Pekka Udd 43,30, 26)
Riitta Rinne 45,55, 27) Eveliina Iha-
lainen 59,70, 28) Kim Pohjola 62,20,
29) Juho Suurpää 92,65.

Pistooli, 10 ls: 1) Leo Ruotsalainen
75 pistettä, 2) Matti Hovi 74, 3) Ahti
Pajula 71, 3) Pekka Raukko 71, 5)
Ahti Hovi 70, 6) Juha Hotakainen 68,
7) Vesa Peräkasari 67, 8) Reino Pieti-
käinen 65, 9) Hannu Lavonen 64, 10)
Timo Putto 63, 11) Kristian Värri 61,
12) Jorma Kajanus 58, 13) Leo Karhula
50, 14) Juha Paavola 48, 14) Riitta
Rinne 48, 16) Erkki Heinonen 46,
17) Mikko Seppälä 43, 18) Jari Kotola
39, 19) Ilkka Kurkela 34, 20) Eve-
liina Ihalainen 31, 21) Timo Lindfors
28, 22) Kim Pohjola 21, 23) Tommi
Hurtti 14, 23) Kyösti Kotola 14, 23)
Mikko Värri 14, 26) Pekka Suurpää
12, 27) Reijo Hietamäki 10, 28) Heik-
ki Värri 6, 29) Pekka Udd 2, 30) Ju-
ho Suurpää 1.

Yhteistulokset: 1) Matti Hovi 3 si-
jalukupistettä, 2) Leo Ruotsalainen 3,
3) Ahti Hovi 8, 4) Vesa Peräkasari 12,
5) Juha Hotakainen 12, 6) Ahti Pajula
16, 7) Juha Paavola 18, 8) Timo Put-
to 18, 9) Pekka Raukko 18, 10) Jorma
Kajanus 19, 11) Erkki Heinonen
25, 12) Hannu Lavonen 25, 13) Mikko
Seppälä 26, 14) Reino Pietikäinen 28,
15) Timo Lindfors 33, 16) Leo Karhula
34, 17) Kristian Värri 35, 18) Mikko
Värri 37, 19) Jari Kotola 37, 20) Heik-
ki Värri 39, 21) Kyösti Kotola 40, 22)
Riitta Rinne 40, 23) Reijo Hietamäki
45, 24) Tommi Hurtti 46, 25) Eveliina
Ihalainen 47, 26) Pekka Suurpää 48,
27) Kim Pohjola 50, 28) Pekka Udd
54, 29) Juho Suurpää 59.

Tykki on puhunut, kilpailu keveämmin aseinein voi alkaa.

– On tärkeää, että rajaviranomai-
sten ja paikallisen väestön keskinäi-
set suhteet ja luottamus ovat kun-
nossa. Rajamiehiä on mukana näi-
sä perinneammunnoissakin ja täl-
läkin tavalla hoidetaan keskinäisiä
suhteita, totesi perinneammunta-
kilpailun avannut Ari Vainio.

Ilmestyy 1.4.2010. Hinta 57 € + postikulut.
Tilaukset: kannatus.yhdistys@ruk.inet.fi
tai 040 550 0325

www.rul.fi/kymenlaakso
www.reservilaisliitto.fi

Erämessut olivat menestys reserviläispiireille

Kymenlaakson reserviläispiirien toimitila avasi myös ovensa messuvieraille, kun Korian Pioneeripuiston maastossa järjestettiin jälleen totuttuun tapaan laajat erähenkiset messut 5.–7. kesäkuuta.

Toimitilassa oli samaan aikaan näytteillä iittiläisen reserviläisen yksityiskokoelmista lainaksi saatu laaja näyttely rintamavuosien puhdetöistä ja vastaavasta esineistöstä. Toimitilassa kävi vieraskirja-merkintöjen mukaan messujen aikana yli 300 vierasta. Piirien toimistossa kuultiin myös monet armeijamuis-

tot, kun entiset varuskunnassa palveluksessa olleet kävivät verestämässä muistoja niiltä ajoilta kun kasarmin vartiotupa oli vielä alkuperäisessä käytössään.

Itse messuilla oli myös reserviläisjärjestöjen, Maanpuolustus-koulutusyhdistyksen, Kymenlaakson Aluetoimiston sekä Puolustusvoimien esittelyteltat, joissa esiteltiin niin kalustoa kuin toimintaa-kin. Korian Sotilaskotiyhdistyksen tyttöjen teltassa voi myös istahtaa juomaan munkkikahvit. Munkit maistuivat myös toimitilassa, joita

Puhdetyönäyttelyn esineistöä.

Tuoreet munkit valmistuvat tyttöjen taitavissa käsissä Erämessujen yleisön maisteltaviksi.

sinne kulkeutui pussi jos toinenkin. Yhteistyössä Puolustusvoimien ja Kymenlaakson Aluetoimiston ja MPKY:n kanssa toteutetut esittelypisteet toimivat hienosti yhteen ja reservipiirit haluavatkin lausua vielä kiitokset sekä arvoisille yhteistyökumppaneille että kaikille niille reserviläisille ja sotilaskotiyhdistyksen tytöille, jotka vaivojan-

ne säästelemättä olitte rakentamassa menestyksestä messupistettä, toimitte aluevalvojina yöaikaan tai olitte muutoin mukana messujärjestelyissä.

Piirien kaksoishirven mestaruudet ratkottiin Haminassa

Kymenlaakson Reserviupseeripiirin ja Reserviläispiirin kaksoishirven mestaruudet ratkottiin 22. kesäkuuta Lupinmäellä. Ammunnan johtajana toimi Esa Hankia.

Tulokset:
H70: 1) Kari Lahti Haminan Seudun Reserviläiset 93.
H60: 1) Antero Puhakka Haminan Seudun Reserviläiset 105, 2) Pauli Kähönen Haminan Seudun Reserviläiset 97,

3) Matti Hovi Haminan Seudun Reserviläiset 88, 4) Matti Saarainen Haminan Seudun Reserviläiset 64.
H50: 1) Ari Hämäläinen Haminan Seudun Reserviläiset 93, 2) Viktor Mattila Inkeroisten Seudun Reserviläiset 80.
Y: 1) Tommi Hämäläinen Haminan Seudun Reserviläiset 100.
Joukkuekilpailu: 1) Haminan Seudun Reserviläiset 488.

Sissit vauhdikkaimpia Kirkkojärven marssilla

Kirkkojärven marssi kisattiin jälleen 16.–17. kesäkuuta Haminassa. Parasta vauhtia tämänvuotisella marssilla piti Reserviupseerikoulun sissikomppanian toinen joukkue. Henkilökunnan joukkue kilpailun ulkopuolella tarjosi sille kovan vastuksen.

Tulokset: 1) 2./SISSIK 2.38.20, 2) Henkilökunta 2.45.31 (kilpailun ulkopuolella), 2) 2./I.K 2.51.37, 3) 1./TASPTRI 3.02.07, 4) 3./I.K 3.05.57, 5) 3./ITPTRI 3.06.53, 6) 4./VK 3.08.07, 7) 3./TASPTRI 3.09.05, 8) 1./SISSIK 3.09.09, 9) 1./TJPTRI 3.14.07, 10) 1./I.K 3.17.08, 11) 1./PIONK 3.18.37, 12) 2./VK 3.19.53, 13) 3./K 3.22.46, 14) 2./TASPTRI 3.24.34, 15) 2./PIONK 3.27.18, 16) 3./PIONK 3.27.21, 17) 1./2.K 3.30.35, 18) 1./VK 3.31.23, 2./2.K 3.31.27, 20) 3./TJPTRI 3.32.16, 21) 3./VK 3.33.44, 22) 4./TASPTRI 3.42.48, 23) 2./TJPTRI 3.43.20, 24) 1./SPOLK 3.44.23, 25) MPK 4.09.35 (kilpailun ulkopuolella), 25) 2./SPOLK 4.19.35, 26) TK 4 ja 5 4.31.19 (kilpailun ulkopuolella), 26) 1./ITPTRI 4.35.41, 27) 2./ITPTRI 4.36.09.

Tuemme maanpuolustustyötä:

- Pasi Laari
- Toivo Hartikainen
- Kaakon Rakennus Oy
- Haminan Uusi Apteekki
- Haminan kaupunki

MAANPUOLUSTUSMITALI

Maanpuolustusmitali (Mpm) on perustettu 5.5.1989 muistoksi maanpuolustuksellisiin tehtäviin osallistumisesta vuoden 1945 jälkeen. Maanpuolustusmitali on aina annettava kirjallisesti.

Vähimmäisvaatimukset maanpuolustusmitaliin ja eri solkiluokkiin ovat:

Reserviläiset ja ei-asevelvolliset henkilöt:
Mitali ilman solkea vähintään 7 vuorokautta
Pronssinen solki vähintään 15 vuorokautta
Hopeinen solki vähintään 30 vuorokautta
Kultainen solki vähintään 60 vuorokautta

PV:n sekä RvL:n palveluksessa oleville palvelusvuosien mukaan:
Mitali ilman solkea vähintään 3 palvelusvuotta
Pronssinen solki vähintään 10 palvelusvuotta
Hopeinen solki vähintään 15 palvelusvuotta
Kultainen solki vähintään 20 palvelusvuotta

Sotaveteraanit, joilla on tammenlehvätunnus, ovat oikeutettuja Maanpuolustusmitaliin kultaisella soljella.

Maanpuolustusmitalin ovat oikeutetut lunastamaan kertausharjoituksiin tai niitä vastaaviin koulutustilaisuuksiin osallistuneet siviilihenkilöt sekä PV:n tai RvL:n palveluksessa olevat/olleet ylläolevan luettelon mukaisesti. Vastaaviksi koulutustilaisuuksiksi lasketaan muunmuassa maanpuolustuskurssit, VSS-koulutus (8 h vastaa yhtä vuorokautta), Maanpuolustuskoulutus ry:n kurssit sekä rauhanturvaamistehtävistä koulutus- ja valintatilaisuuksien aika. Sotilaskotitoiminnasta hyväksytään maastotehtävät kokonaisuudessaan ja muusta toiminnasta enintään 5 vrk vuodessa.

MAANPUOLUSTUSMITALI VOIDAAN MYÖNTÄÄ MYÖS MUISTA MERKITTÄVISTÄ MAANPUOLUSTUSANSIOISTA. Maanpuolustusmitalia seuraa omistuskirja.

Maanpuolustusmitalin lunastus à 45 € (sis. soljen)

Pienoiskunniamerkki 35 €

Tunnus kunniamerkkinauhalla 10 €

Solkiluokan korotus 15 €

Hintoihin lisätään toimituskulut

Maanpuolustusmitali-toimikunta
/Maanpuolustusyhtiö MPY Oy
pohj.Hesperiankatu 15
00260 Helsinki

Puh. 09-4056 2015 / Henriksson
fax 09-4056 2099

Pyydän samalla lähettämään virkapuvussa kannettavan nauhalaattatunnuksen (rasti ruutuun)

☐ Pienoiskunniamerkin (rasti ruutuun)

☐ Solkiluokan korotus (rasti ruutuun)

☐ – vain aikaisemmin Mp-mitalin saaneille

Maanpuolustusmitali-toimikunta
/Maanpuolustusyhtiö MPY Oy
Pohj. Hesperiankatu 15
00260 Helsinki

MAANPUOLUSTUSMITALIN HAKEMUS
(Nauhalaattatunnuksen / Pienoiskunniamerkin / Solkiluokan korotuksen hakemus)

Sukunimi: _____ Etunimet: _____

Lähiosoite: _____

Postinumero ja postitoimipaikka: _____

Peruste (Kertausharjoitukset ja vastaavat): _____

Sotilasarvo: _____

Ammatti: _____

Syntymäaika ja -paikka: _____

Allekirjoitus: _____

Todistavat _____

Testikiireiden lomassa yhteiskuvaan ehättivät Jukka Rantala, Veli-Pekka Pakkala, Ari Heikkilä, Timo Kitunen, Jarmo Rinne, Jouni Laurikainen, Harri Danska, Sami Sundqvist, Eero Mattila, Olavi Heikkilä, Juha Tompuri ja Tapio Metsälä. Kuva: Paavo Mikkonen

Myllykoskella testattiin sotilaskuntoa

Myllykoskella 20. elokuuta järjestettyyn sotilaskuntotestiin osallistui 15 reserviläistä. Testi alkoi Cooperin juoksemisella. Siinä ylikuulnanti Heikki Koso juoksi muille malliksi lukemat 3240 metriä.

Reippaiden ratakierrosten jälkeen siirryttiin testaamaan lihas-kuntoa. Ensin koetuksella olivat vatsalihaksia istumaannousussa. Taitavat sotilaat olla ”pyykkilau-

tavatsaista” porukkaa, sillä tässä lajissa osallistujat saivat korkeimmat pisteet.

Puristusvoimaa mitattiin sotilaskunnan esikunnasta lainaksi saaduilla kahdella mittarilla. Tutkitusti puristusvoima on voimaominaisuus, jota eivät edes ikävuodet vähennä. Jos tätä voimaa on, se on tallella vielä vanhoilla päivillä. Myös testi osoitti väitteen todeksi.

Lopuksi testattiin vielä käsilihakset etunojapunnerruksella ja jalkalihakset toistokyykityksellä.

Testi on jokaiselle henkilökohdainen ja antaa osviittaa kunnon tilasta. Kaunis sää ja runsas yleisö oli reserviupseerien ja reserviläisten testipäivän myötä mukana. Vuoden kuluttua testi uusitaan.

Eero Mattila

Kouvolan Reserviupseerikerholle nettisivut

Kouvolan Reserviupseerikerho on suunnitellut ja toteuttanut omat www-sivustot. Sivustojen suunnitteluryhmän tavoitteena oli luoda sivut, jotka toimivat uutena ja kustannustehokkaana tiedotuskanavana kerhon toiminnasta. Www-sivujen toivotaan toteuttavan niin kerhon vanhat kuin uudetkin jäsenet.

Sivustolla kerrotaan kerhon monipuolisesta toiminnasta. Sivustolta löytyvät toimintakalenterit eri osa-alueista ja kerhon keskeiset yhteystiedot. Kerhon uutisista ja toteutuneista tapahtumista kerrotaan ajankohtaista-palstalla.

Jatkossa sivustolle on tarkoitus lisätä muun muassa kuvasatoa tapahtumista.

Sivustot on rakennettu Suomen Reserviupseeriliiton tarjoaman ilmaisen sivustopalvelun pohjalta.

Kouvolan Reserviupseerikerhon nettisivujen teknisestä toteutuksesta vastaavan Topi Suomalaisen mukaan RUL:n tarjoamat www-sivujen toteutustyökalut ovat sopivan monipuoliset ja samalla yksinkertaiset.

Suomalainen suosittelee myös muille kerhoille nettisivujen perustamista RUL:n tarjoaman palvelun pohjalta.

Kouvolan Reserviupseerikerhon nettisivuihin voi tutustua osoitteessa www.rul.fi/kouvola.

KOUVOLA

Maanpuolustusnaisten Liitto ry SYYSLIITTOKOKOUS

24.–25.10.2009

Lauantai 24.10.2009

Kouvola-talo, Varuskuntakatu 1, 45100 Kouvola

9.00–11.30 Ilmoittautuminen, tervetulokahvi

11.30 Syysliittokokous

14.30 Ruokailu

Tutustuminen Kouvolaan

17.30 Kaupungin vastaanotto

Iltaohjelma oman mielenkiinnon mukaan

19.00 Minna-musikaali, Kouvolan teatteri

Sunnuntai 25.10.2009

9.30 Seppelleen lasku Itsenäisyyden patsaalle

10.00 Jumalanpalvelus
Kouvolan keskuskirkko, Marjoniementie 5

Siirtyminen Kouvolan Upseerikerholle, Upseeritie 5

MAANPUOLUSTUSJUHLAN

alustava ohjelma klo 12 alkaen

Sotilassoittoa Rakuunasoittokunta

Tervehdysanat pj Marja-Terttu Nuorivuori

Sotilassoittoa

Juhlapuhe kenraali Jukka Pennanen

Musiikkiesityksiä

Tervehdykset

MNL:n pj Kaarina Dromberg

Puolustusvoimat

Kouvolan kaupunki

Kouvolan seurakunta

Sotilassoittoa

Huomionosoitukset

Maamme soitto, soitto, yleisö

Pienoispistoolin pm-mitalit ratkottiin Inkeröissa

Kymenlaakson Reserviupseerin ja Reserviläispiirin yhteiset pienoispistoolin piirinmestaruuskilpailut käytiin Inkeröissa 4. kesäkuuta. Kisassa kovimmasta tuloksesta vastasi Y60-sarjan voiton 572 pisteellä ottanut Haminan reserviläisten Heino Pitkäkangas.

Tulokset:

Y: 1) Kari Eskola Kuusankosken res. 283+285=568, 2) Juha Seppä Myllykosken res. 260+288=548, 3) Veikko Anttonen Haminan res. 274+273=547, 4) Heikki Westerlund Kuusankosken res. 269+260=529, 5) Kirsti Karo Haminan res. 272+256=528, 6) Pertti Siukko Haminan res. 265+253=518, 7) Johannes Talja Kouvolaan res. 235+247=482, 8) Pasi Huusari Myllykosken res. 246+17=421.

Y50: 1) Matti Hellsten Inkeröisten res. 279+281=560, 2) Markku Hemmilä Kouvolaan res. 281+273=554, 3) Juhani Koste Kouvolaan res. 249+269=518, 4) Aimo Sunila Karhulan-Kymin res. 251+252=503, 5) Viktor Mattila Inkeröis-

ten res. 240+245=485, 6) Tapani Joutjärvi Voikkaan res. 241+232=473, 7) Esko Mattila Inkeröisten res. 219+225=444.

Y60: 1) Heino Pitkäkangas Haminan res. 283+289=572, 2) Esa Sihvola Myllykosken res.ups. 281+279=560, 3) Hannu Seppä Karhulan-Kymin res. 268+274=542, 4) Jouko Kaiho Haminan res. 266+265=531, 5) Kosti Hämäläinen Kuusankosken res. 268+262=530, 6) Olli Pohjola Karhulan-Kymin res. 262+265=527, 7) Paavo Westman Voikkaan res. 245+260=505, 8) Olavi Pulkka Kuusankosken res. 258+238=496, 9) Pekka Pärssinen Kuusankosken res. 240+213=453.

Y70: 1) Jorma Korhonen Kouvolaan res.ups. 263+253=516, 2) Kalevi Lepävirta Haminan res.ups. 257+236=493, 3) Pekka-Juhani Karjalainen Kouvolaan res.ups. 250+218=468, 4) Kauno Suurnäkki Hamina res.ups. 237+228=465, 5) Simo Hasu Myllykosken res. 243+201=444.

Joukkue tulokset: 1) Hamina 2178, 2) Kuusankoski 2123, 3) Kouvola 2070, 4) Myllykoski 1973.

KORIAN PIONEERIKASARMIN HISTORIAPÄIVÄ

lauantaina 19.9.2009 klo 12.00 alkaen

Näe, koe, tunne historian siipien havina kun Paavo Aho ja Arvo Tolmunen kertovat ja kierrättävät kuulijat matkalle aktiivisesta varuskunnasta nykypäivän pioneeripuistoon.

Tapahtuma alkaa entisen ”sotkun” edestä, (nyk. Pioneeriravintola), josta kiertokävelynä esitelmöitsijät tutustuttavat kuulijat eri kohteisiin.

Ennen tilaisuuden alkua on mahdollisuus nauttia Pioneeriravintolan tarjoilusta omakustanteisesti.

Tilaisuuteen on vapaa pääsy.

Tapahtuman järjestää Elimäen neuvottelukunta yhteistyössä Kymenlaakson Reserviupseeri- ja Reserviläispiirin kanssa.

Tervetuloa!

INKEROISTEN SEUDUN RESERVILÄISET RY:n syksyn toimintaa

Lokakuu-kuntokuukauden kuntovihkot

Anjalan kuntoradalla, Patosillalla voimalaitoksen portilla Anjalan puolella, Marintien varressa Marinkylän koulun kohdalla, Katinhännässä Huhdanniementie, Inkeröisten ampumaradalla, Metsäsamolassa Koirajantiellä ja Ahviossa Hirvijärventien kuntolaatikossa.

Yhdistyksemme syyskokous

pidetään torstaina 8.10. klo 19.00 Inkeröissa Kortoja-Klubilla Päätie 25:ssä.

Upseerit järjestävät kerhoillan

tiistaina 3.11. klo 19.00 Kortoja-Klubilla Päätie 25:ssä.

Järjestämme Anjalankosken seurakunnan kanssa **joulutulet** torstaina 10.12. klo 18.00 Inkeröisten palvelukeskuksen rannassa, Satamakatu 1:ssä.

Ampumarajoitukset

alkavat loppusyksystä Myllykosken seuratalon sisäradalla. Ajoista ilmoitamme mm. kotisivulla. Ampuma-asioissa lisätiedot Heikki Sakulta, puh. 0400 886 274.

YHDISTYKSEMME YHTEYSTIEDOT

Postiosoite: Tammenmäentie 52 B, 46910 Anjalankoski

Sähköposti: kivipen@hotmail.com

Puheenjohtaja ja tilastojen kokoaja

Pentti Kivi, Anjala, puh. 0400 305 281

1. varapj. Seppo Salonen, Inkeröinen, puh. 0400 750 183

2. varapj. Kaarlo Heino, Inkeröinen, puh. 040 826 8895

Kortoja-Klubin isäntä Kari Hämäläinen, puh. 044 285 3586

Ajankohtaiset tiedotteemme ovat luettavissa kotisivuilta <http://www.reservilaisliitto.fi/inkeroinen>

Tervetuloa mukaan toimintaan!

Tiedottaja Seppo Pietarila, puh. 0500 704 985

LÄHDE MUKAAN MIELEKKÄÄSEEN RESERVILÄISTOIMINTAAN!

Kymenlaakson Reserviupseeripiiri ry
www.rul.fi/kymenlaakso

Kymenlaakson Reserviläiset ry
www.reservilaisliitto.fi

Karjalan Prikaati
järjestää

ilmatorjunta- aiheisen TOIMINTA- PÄIVÄN

7.11.2009
Karjalan Prikaatissa.

Sitovat ilmoittautumiset
piirien toiminnanjohtajalle
30.9.2009 mennessä.
Tapahtumaan voi osallistua
noin 30 henkilöä.

Professori- nimityksiä Maanpuolustus- korkeakoulussa

Puolustusministeri Kari Häkämies on nimittänyt neljä professoria Maanpuolustuskorkeakoulun virkoihin.

Nimitetyt ovat Ph.D., eversti-luutnantti Juha Mäkinen sotilas-pedagogiikan professoriksi ajalle 1.9.2009–31.8.2014, valtiotieteiden tohtori Martti Turtola sotahistorian professorin virkaan 1.2009 alkaen, valtiotieteiden tohtori Pekka Sivonen strategian professorin virkaan 1.9.2009 alkaen ja filosofian tohtori Aki-Mauri Huh-tinen johtamisen professorin virkaan 1.9.2009 alkaen.

**Kymenlaakson
Reserviupseeripiiri ry**

KOKOUSKUTSU

Kymenlaakson Reserviupseeripiiri ry:n
SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN SYYSKOKOUS
pidetään keskiviikkona marraskuun 18. päivänä 2009
klo 18.30

Merikeskus Vellamossa, ravintola Laakongissa
osoite: Tornatorintie 99, Kotka

Kokouksen esityslista/työjärjestys

- Klo 17.30 kahvitarjoilu ja valtakirjojen tarkastus
Klo 18.00 omaehtoinen tutustuminen
Merikeskus Vellamoon
Klo 18.30 kokouksen avaus, puheenjohtaja Pasi Laari
tervehdykset
kokouksesitelmä: Nordic Hall Oy:n edustaja

Klo 19.00 varsinainen kokous

1. Valitaan kokoukselle
– puheenjohtaja
– sihteeri
– 2 pöytäkirjan tarkastajaa ja ääntenlaskijaa
2. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus.
3. Hyväksytään kokouksen työjärjestys.
4. Valitaan piirihallituksen (piirin) puheenjohtaja sekä ensimmäinen ja toinen varapuheenjohtaja vuodelle 2010.
5. Valitaan piirihallituksen muut jäsenet vuodelle 2010 (yksi jäsen alkavaa 200-jäsenlukua kohti) sekä kullekin henkilökohtainen varamies.
6. Valitaan kaksi tilintarkastajaa ja heille varamiehet vuodelle 2010.
7. Valitaan Suomen Reserviupseeriliiton sääntöjen edellyttämä ehdokas liittohallitukseen.
8. Vahvistetaan piirin toimintasuunnitelma vuodelle 2010.
9. Vahvistetaan piirin jäsenmaksu vuodelle 2010.
10. Vahvistetaan piirin talousarvio vuodelle 2010.
11. Käsitellään muut piirihallituksen esittämät sekä jäsenyhdistysten vähintään (7) päivää ennen kokousta piirihallitukselle kirjallisesti piirin kokouksen käsiteltäväksi esittämät asiat, ei kuitenkaan yhdistyslain 23. §:ssä mainittuja, ellei niitä ole kokouskutsussa mainittu.
12. Kokouksen päättäminen.

Piirin kokouksessa on jäsenyhdistyksellä yksi (1) ääni jokaista jäsenmääränsä alkavaa satalukua kohti.

Piirihallitus

**Kymenlaakson
Reserviläispiiri ry**

KOKOUSKUTSU

Kymenlaakson Reserviläispiiri ry:n
SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN SYYSKOKOUS
pidetään sunnuntaina lokakuun 25. päivänä 2009
klo 14.00

ravintola Vanhassa Kelossa Jaalassa
osoite: Mauontie 1, Jaala

Kokouksen esityslista/työjärjestys

- Klo 13.30 kahvitarjoilu ja valtakirjojen tarkastus
Klo 14.00 kokouksen avaus, puheenjohtaja Aki Heikkilä
tervehdykset
kokouksesitelmä: Reserviläisliiton puheenjohtaja Markku Pakkanen
Klo 15.00 varsinainen kokous
1. Valitaan kokoukselle
– puheenjohtaja
– sihteeri
– kaksi pöytäkirjan tarkastajaa
– kaksi ääntenlaskijaa
 2. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus.
 3. Hyväksytään kokouksen työjärjestys.
 4. Valitaan piirihallituksen (piirin) puheenjohtaja sekä ensimmäinen ja toinen varapuheenjohtaja vuodelle 2010.
 5. Valitaan piirihallituksen muut jäsenet vuodelle 2010 (yksi jäsen alkavaa 200-jäsenlukua kohti) sekä kullekin henkilökohtainen varamies.
 6. Valitaan kaksi tilintarkastajaa ja heille varamiehet vuodelle 2010.
 7. Valitaan Suomen Reserviläisliiton sääntöjen edellyttämä ehdokas liittohallitukseen.
 8. Vahvistetaan piirin toimintasuunnitelma vuodelle 2010.
 9. Vahvistetaan piirin jäsenmaksu vuodelle 2010.
 10. Vahvistetaan piirin talousarvio vuodelle 2010.
 11. Käsitellään muut piirihallituksen esittämät sekä jäsenyhdistysten vähintään (7) päivää ennen kokousta piirihallitukselle kirjallisesti piirin kokouksen käsiteltäväksi esittämät asiat, ei kuitenkaan yhdistyslain 23. §:ssä mainittuja, ellei niitä ole kokouskutsussa mainittu.
 12. Kokouksen päättäminen.

Piirin kokouksessa on jäsenyhdistyksellä yksi (1) ääni jokaista jäsenmääränsä alkavaa satalukua kohti.

Piirihallitus

KYMEN SALPA

KYMENLAAKSON
RESERVIUPSEERI- JA RESERVILÄISPIIRIEN LEHTI

25. VUOSIKERTA

Julkaisijat

Kymenlaakson Reserviupseeripiiri ry
Kymenlaakson Reserviläispiiri ry

Lehti ilmestyy 4 kertaa vuodessa.

Seuraava numero ilmestyy 10.12.2009.
Aineistot 20.11. mennessä

Päätoimittaja

Pasi Laari
Vipusentie 3, 45200 Kouvola
puh. 0400 298 308
s-posti pasi.laari@kouvolanputkityo.fi

Toimitus

Kaakonkulma, Osmo Havuaho
PL 20, 49901 Virolahti
puh. (05) 357 1500, 0400 193 212
s-posti osmo.havuaho@kaakonkulma.fi

Toimituskunta

Pasi Laari, Kari Koivula, Aki Heikkilä,
Timo Kitunen, Kari Niemi, Jari Suni, Juha
Tompuri, Kari Huttunen ja Toivo Hartikainen

Ilmoitusmarkkinointi

Eero Hakola
Puistolankuja 1, 48900 Kotka
puh. (05) 260 6138, 050 389 4797
s-posti eero.hakola@luukku.com

Kaarlo Hirvonen
Velhontie 4 F 47, 48350 Kotka
puh. (05) 228 5560, 050 570 4445

Ilmoitushinnat

Ilmoitustila 1,10 € / pmm
– neliväriä 10,00 € / ilmoitus
Nimi-ilmoitukset 30,00 € / kpl
100,00 € / 4 kpl

Osoitteenmuutokset ja jäsenasiat

RUL: Virpi Kukkonen, puh. (09) 4056 2011
RES: Sara Väinölä, puh. (09) 4056 2010

Tilaushinta 3,50 €/vuosikerta

Pankki

KSOP 575001-20174223

Sivunvalmistus

Kaakonkulma, Virolahti

Painopaikka

Saimaan Lehtipaino, Lappeenranta

ISSN 1797-3791

Klamilan etappi sai muistomerkin

Klamilan satamassa Virolahdella paljastettiin sunnuntaina 12. heinäkuuta Klamilan etapin ja Mustamaan rannikkolinnakkeen muistolaatta. Laatta on kiinnitetty Alpo Lommin suunnittelemaan ja -lunaan, joka koostuu estekevistä ja kolmesta Mustamaan kalustoon kuuluneen kuuden tuuman Canet-tykin ammuksen hylsystä.

Klamilan etappi palveli rannikkolinnakkeen huoltoa vuosikymmenen ajan sodan kahden puolen. Paljastustilaisuudessa puhunut everstiluutnantti Jukka Vaaja totesi Suomen perineen itsenäistytessään vahvan, mutta epätarkoituksenmukaisen rannikkotyöstön.

– Se oli rakennettu Pietarin kaupungin suojaksi, eikä sisältänyt linnakkeita juuri tällä rannikon osalla. Puutetta paikkaamaan rakennettiin välittömästi vuonna 1924 valmistunut Pukkion linnake, mutta sen jälkeen tulikin rakentamisessa 15 vuoden tauko, selvitti Vaaja.

Päätös taisteluparin rakentamisesta Pukkiolle tehtiin vihdoinkin vuonna 1938 ja Mustamaan rannikkolinnakkeen suunnittelu käynnistettiin pikaohjelmalla Saksan miehittettyä Tšekkoslovakian. Linnake valmistui, tosin vielä suurelta osin kenttälinnoitettuna, vuoden 1939 lopulla talvisodan jo alettua.

Talvisodan torjuntavoitto

– Heti talvisodassa Mustamaan linnake osoitti tarpeellisuutensa osallistuessaan yhdessä Pukkion ja Kukkion linnakkeiden kanssa venäläisten vahvojen voimien suorittaman hyökkäyksen torjumiseen maaliskuun alussa 1940, arvioi Vaaja.

Hyökkäys suuntautui Kiuskerin sekä Huovarin ja Kinnarin suuntiin. Mustamaan kolmitykkisen raskaan patterin vastuulle jäi pääosin Huovarin–Kinnarin suunta.

– Itselläni oli 1980-luvun puolivälissä kunnia kuljettaa linnakkeen talvisodan aikainen päällikkö luutnantti, sittemmin eversti Lauri Uski saarelle. Mieleeni on jäänyt hänen muisteluksensa hyökkäyksen torjunnasta, jossa tehokkaimpia vä-

lineitä olivat shrapnellit varustettuina aikaiskasytyttimillä. Shrapnelli oli kranaatti, jonka etuosassa oli sormen- tai peukalonpään kokoisia hauleja, jotka kranaatin takaosassa sijaitseva räjähdyspanos sinkosi viuhkamaisesti eteenpäin. Kun räjähdys saatiin aikasytyttimellä aikaan vihollisen yläpuolella, on helppo kuvitella, minkälaisia tappioita se suojattomalle hyökkääjälle aiheutti.

Kehittämishankkeet vaihtuivat jäähyväisiksi

Välirauhan aikana Mustamaan linnakkeen tärkeimpien osien kanto- ja linnoittaminen suoritettiin loppuun. Kesällä 1941, ennen elokuussa alkaneen hyökkäyksen alkua, Mustamaa osallistui Virolahden saariston ”asemasotaan” ja kävi eräänlaista tykistökaksintaistelua rajan taakse jääneen Pukkion kanssa. Rintaman siirryttyä itään Mustamaakin jäi kiihkeimmästä toiminnasta sivuun. Tappioita ei sodista kuitenkaan selvitty, vaan saarella kaatui sotien aika-

– Muistuttakoon tämä muistomerkki meitä ja tulevia sukupolvia työstä rannikkopuolustuksen ja sitä kautta isämaan vapauden puolesta, päätti everstiluutnantti Jukka Vaaja puheensa.

na 11 henkeä.

Rauhan tultua toiminta Mustamaan saarella ei suinkaan loppunut, vaan linnake jatkoi toimintaansa varusmiehiä kouluttavana yksikkönä. Jopa linnakkeen kehittämistä valmisteltiin: majoitusoloja pyrittiin remontoimalla parantamaan ja vuonna 1946 saari lunastettiin kokonaisuudessaan valtiolle. Tilanne muuttui kuitenkin pian.

– Vuonna 1949 rannikkolinnakkeiston Haminassa olevat osat päätettiin siirtää Kotkaan, jolloin myös Mustamaa joutui vertailuun Kirkonmaan kanssa koulutuslinnakkeen sijaintipaikkana. Tämän vertailun Mustamaa hävisi, ja niin varsin nopeasti jo 1949 syksyllä henkilöstö siirtyi Kirkonmaahan, selvitti Vaaja.

Ensin epävirallinen etappi

Klamilan etapilla oli keskeinen roolinsa Mustamaan linnoituksen huollon kannalta.

– Kun syyskesällä 1939 Mustamaan linnoitustyöt käynnistyivät, muodostui liikenne Klamilasta saarelle jokapäiväiseksi. Laivasillalle lähtevän tien läheisyydessä sijaitsevasta Abel Klammin kaupasta muodostui jonkinlainen väliasema. Siihen pysähtyivät autot, jotka toivat tavaraa ja miehiä linnoitustyömaalle, selvitti puhuja etapin muotoutumisen alkua.

Sodan lähestyessä ja YH:n alettua liikenne lisääntyi entisestään. Klammin kaupasta muodostui kuin luonnostaan vähän virallisemminkin Klamilan etappi.

– Kauppias Viljo Klami antoi varastotiloja Mustamaan linnakkeen käyttöön ja sai linnakkeen päälliköltä suullisen luvan toimia etapin päällikkönä. Oli selvää, että jonkinlainen pomo toiminnalle tarvittiin, kuvaili Vaaja.

Vaarallista liikkumista jäällä

Talven tultua liikenne siirtyi jäälle, ja se hoidettiin hevosilla, joita etapin käytössä oli ensin kaksi

Muistolaatan paljastivat Kymenlaakson Rannikkopuolustajain killan puheenjohtaja Esa Tervio ja sihteeri Heikki Salmela.

ajomiehinään reservin sotamiehet Aimo Kääriä Klamilasta ja Pärty Mikkola Orslahdesta. Sotavahvuinen linnake vaati kuitenkin lisää hevosia, ja niiden määrä nousikin jopa kymmeneen.

– Nyt Viljo Klami sai linnakkeen päälliköltä jo kirjallisen määräyksen toimia etapin päällikkönä.

Hyökkääjän ilmatoiminnan lisääntyessä kuljetukset oli siirrettävä yöaikaan tapahtuviksi. Tarpeen vaatiessa käyttöön saatiin myös paikkakunnalle kotikäyttöön jätettyjä hevosia.

– Suurin ja ehkä tärkein kuljetus oli varmasti hyökkääjän torjunnan jälkeisenä yönä toteutettu ammustäydennys, johon osallistui yhteensä 45 hevosta. Mukana oli myös kaksi rohkeaa naista, häppiläinen Marjaana Olli ja ravijokelainen Maria Kuokka, kertoi Vaaja.

Talvisodan päätyttyä etapista tuli Mustamaan linnakkeen taloustoimisto, jonka ensimmäinen päällikkö oli luutnantti Anton Tapola, väepelinä Matti Kaivolainen ja varastonhoitajana kersantti Mauno Seppälä. Taloustoimisto muutti talvisodan jälkeen kesällä 1940 Pyölinmäelle Virolahden Läntisen Työväenyhdistyksen taloon, ja siitä kohta pihalla sijainneeseen pienempään rakennukseen.

– Etappia täydennettiin rakentamalla varastoparakkeja ja hevos-tallit Länsikylään menevän tien välittömään läheisyyteen. Näin Klamilan etappi sai vakinaiset toimintaedellytyksensä. Etapista käsin huollettiin Mustamaan linnakkeen alueen joukkoja niin sodassa kuin rauhan aikana aina linnakkeen lakkauttamiseen asti vuoteen 1949, kertoi Vaaja etapin viimeisistä vaiheista.

Sankarihautojen kivet kuntoon talkoilla

Virolahden ja Miehikkälän sankarihautoilla puunattiin keväällä hautakiviä kuntoon talkoovoimin. 14. toukokuuta Virolahden ja Miehikkälän reserviupseerikerhon jäsenet puhdistivat hammasharjain, teräsharjain ja muin työkaluin hautakiviä Miehikkälässä, ja edellisellä viikolla LC Virolahti-Miehikkälän miehet olivat samoissa töissä Virolahden kirkkomaalla.

Talkoilla tehdyt puhdistustyöt ennakoivat sankarihautapaisten tekstien uusintamaalauksia. Miehikkälässä uuden maalin teksteihin saa 177 ja Virolahdella 162 hautakiveä.

– Maalausurakan hinta on viitisentuhatta euroa. Ilman tätä talkoapua summa olisi huomattavasti isompi, kuvailee kirkkoherra Jarmo Uotila talkooväen panosta.

Idea sankarihautojen kunnostustalkoiden järjestämisestä lähti liikkeelle Virolahdella. Ajankoh- taiseksi siirtymisen sanoista te-

Virolahden ja Miehikkälän reserviupseerikerhon talkoolaiset puhdistamassa sankarivainajien hautakiviä maalausurakuntaan Miehikkälässä.

koihin teki se, että talvisodan sytyntymisestä tulee tänä vuonna kulu-neeksi 70 vuotta.

– Virolahden sankarihautausmaalla kivien tekstit on maalattu kullan värillä maalilla, joka kes-

tää kivissä huonommin kuin hope-anvärinen. Osin tästä syystä tekstien maalaukset tehdäänkin tässä yhteydessä molemmilla sankari- hautausmailla hopeavärillä, sel-vittää Uotila.

Syyskauden huippuhetket
Yasuo Shinozakin ja Kymi Sinfoniettan seurassa

BACH-KONSERTTI Ke 30.9. klo 19 To 1.10. klo 19 Kapellimestari: Pianosolisti: W. A. Mozart: J. S. Bach: A. Pärt: J. S. Bach:	Kotkan konserttitalo Kouvolan kaup.talo Andres Mustonen Ramin Bahrami Sovitukset kuudesta J. S. ja W. F. Bachin preludista ja fuugasta Konsertto d-molli Kollaasi teemasta B-A-C-H Orkesterisarja nro 3	SINFONIAKONSERTTI Ke 28.10. klo 19 To 29.10. klo 19 Kapellimestari: Kuoro: R. Schumann: R. Wagner:	Kotkan konserttitalo Kouvolan kaup.talo Olari Elts Helsingin kamarikuoro* Carnival Siegfried-idylli; Isolde liebestadt* (a cappella); Träume Liebeslieder-valssit* Nachtlid*
HAYDN-JUHLAKONSERTTI Ke 7.10. klo 19 To 8.10. klo 19 Kapellimestari: Solisti: J. Haydn: K. Aho: F. Mendelssohn: J. Haydn:	Kotkan konserttitalo Kuusankoskitalo Yasuo Shinozaki Monica Groop, mezz.sopr. Sinfonia nro 25 Kysymysten kirja Melusine-alkusoitto Sinfonia nro 96, "Ihme"	SINFONIAKONSERTTI Ke 11.11. klo 19 To 12.11. klo 19 La 14.11. klo 19.30 Kapellimestari: Pianosolisti: J. Adams: L. van Beethoven: W. A. Mozart:	Kotkan konserttitalo Kouvolan kaup.talo Yasuo Shinozaki Benjamin Grosvenor Kamarisinfonia Pianokonsertto nro 3 Sinfonia nro 40

SINFONIAKONSERTTI
 "Beethovenin sinfonioiden ja 1900-luvun wieniläissäveltäjien sarja"
Ke 14.10. klo 19
To 15.10. klo 19
 Kapellimestari:
 Oboesolisti:
 I. Stravinski:
 R. Strauss:
 L. van Beethoven:

Kotkan konserttitalo
 Kouvolan kaup.talo
 Yasuo Shinozaki
 Alexei Ogrintchouk
 Dumbarton Oaks
 Oboekonsertto
 Sinfonia nro 8

Liput: 15/11 € Lippupalvelusta www.lippupalvelu.fi tai orkesteritoimistosta puh. (05) 234 4891